

Juni 2005

**Kan Den danske Grundlov
overleve en EU-grundlov?**

**Værn om Den danske Grundlov
og den danske kultur!**

**Bliv medlem af Foreningen Dansk Kultur.
Foreningen værner om
Den danske Grundlov, dansk kultur med
kristne rødder, demokrati, ytringsfrihed og
ligeværdighed mellem kønnene.**

**Ring til formanden ~~75 81 67 50~~ eller
bestyrelsen eller meld dig ind på
hjemmesiden www.danskkultur.dk**

ISBN 87-91107-14-8

9 788791 107146

EU- FORETATNINGEN

*DK
Dansk Kultur*

*Foreningen til værn
om dansk kultur og identitet*

Det er vort håb, at mange vil hjælpe med at skaffe underskrifter mod optagelse af Tyrkiet i den civiliserede verden. Et folk, der har islam som kulturbaggrund, kan aldrig nogensinde fungere i fredeligt samarbejde med mennesker i frie, kristne nationer uanset hvor mange regler, man beder dem overholde. Vor kultur vil gå til grunde i givet fald!

EU-FORFATNINGEN?

udgivet på
Forskningsforlaget Rafael
2005

Ansvarshavende redaktør
Niels Erik Søndergård
Rasmus Rasks Alle 95
5250 Odense SV
n.e.s@mail.tele.dk

Trykt hos
PoBe sats & repro
6430 Nordborg

ISBN 87-91107-14-8

Vi er meget glade for at have fået en ny kasserer
i forbindelse med generalforsamlingen.

Foreningens nye kasserer er
Leif Mogensen
Ådalen 16
8370 Hadsten
Telefon 86 91 40 65

Indhold

EU-forfatningen?	4
EU-grundloven	5
Stop Tyrkiets EU-kurs!	8
Foredrag ved generalforsamlingen	10
Formandens beretning	13
Dansk Kulturs generalforsamling	17
Vi kan afskaffe Grundlovsdag	18
Fødselshyppighed i muslimske lande	22
Kejserens nye klæder	34
Islam i Afrika	35
Hvad må man sige	36
Retssagen mod Fallaci	37
Islamkritikere i Sverige	38
Glemmer du, så husker vi alt	42
I orden at sparke kvinder	44
Satans sønner	45
Tolerance eller dovenskab	47
Lukkeloven	48
Information om gaver	50
Prisliste for DK's publikationer	30
Gratis materialer	55
Hvem er foreningen Dansk Kultur?	56

Kære medlemmer!

Redaktionen vil gerne opmuntre jer til at sende aktuelle artikler, personlige oplevelser eller gode ideer og inspiration til foreningsarbejdet samt andet omkring samfundsproblematikker i relation til dansk kultur.

Materialet bedes tilsendt os i god tid!

Med venlig hilsen *Niels Erik Søndergård* redaktør

EU-forfatningen?

I øjeblikket ser det stadig ud til, at vi i Danmark skal til folkeafstemning den 27. september om EU-forfatningen, som EU-topmødet i juni 2004 gjorde færdig. I den anledning har Foreningen Dansk Kultur trykt en folder om EU-forfatningen på 8 sider i A5-format.

Det skal her gøres klart, at Dansk Kultur som forening ikke tager stilling hverken for eller imod EU. Foreningen skal kunne tale lige godt med både tilhængere og modstandere på Christiansborg og i befolkningen. Det er for foreningens muligheder for at øve indflydelse vigtigt, at man gør sig dette klart. Men foreningen tager klart afstand fra **EU-forfatningen** af 2004, da vi mener, at den på langt sigt vil kunne underminere den danske grundlov.

Grundproblemet med EU-forfatningen af 2004 er ikke, at den påstår det ene eller det andet, men at den er en gummiramme med flertydige bemærkninger, der indholdsmæssigt kan ændres omfattende alt efter, hvilke ideologier og holdninger, der i en given situation er bestemmende i EU.

Mens den danske grundlov er klart formuleret med nogle rammer, der ikke kan omdefinieres, så kan ethvert nyt fremtidigt flertal i EU tolke sin holdning ind i forfatningen.

De kulturradikales indflydelse på EU-forfatningen spores desværre også tydeligt. I artikel 11-81 siges der blandt andet: „Enhver forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.“

Samtidig findes der ikke nogen præciserende protokol til artikel 11-81 i forfatningen. Det vil sige, at der er intet, der forhindrer et fremtidigt andet flertal i EU i at ligestille pædofili med enhver anden orientering.

Niels Erik Søndergård

EU-grundloven

Derfor skal vi stemme nej!

Foreningen Dansk Kultur har ingen samlet mening om EU, men bestyrelsen har en samlet mening i EU's nye grundlov. Vi anbefaler absolut et NEJ. Her følger de efter min mening vigtigste grunde:

1. Den såkaldte forfatningstraktat er ikke en traktat, men en forfatning, dvs. en ny grundlov. Denne nye grundlov står jævnfør EU-forfatningen over den danske grundlov og sætter den dermed ud af kraft på de vigtigste punkter.

Den danske grundlov tager sit udgangspunkt i dansk kultur og historie, kristendommen og kongehuset. Disse fire ting fjernes i EU-forfatningen til fordel for ordlyden, at Europas kulturelle, religiøse og humanistiske arv har inspireret statsoverhovederne i EU til at vedtage ideerne om frihed, demokrati, lighed og retsstaten. Disse ord er en omskrivning af ordene fra den franske revolution: Frihed, lighed og broderskab.

Frankrigs formulering:

Da man allerede længe var bange for et nej ved en folkeafstemning i Frankrig, blev landenes kristne og kulturelle element fjernet for at lægge ordlyden så tæt op ad den franske grundlov som mulig. De mange lande og partier, som protesterede, blev tilsidesat.

Derfor anbefaler jeg et nej.

2. Den nye EU-grundlov er multikulturel og pluralistisk

Som erstatning for en dansk grundlov, som bygger på dansk kultur, kongehuset, kristendommen og budet om, at der aldrig igen må indføres censur, lader man tre såkaldte værdier erstatte disse: dette gælder både i præamblen og artikel 1-2. De nye værdier er: *pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance.* - De er nødvendige for, at *Tyrkiet og de gamle franske kolonier i Nordafrika* kan optages.

Flertallet af EU's menige borgere er bekymret over, at EU ønsker Tyrkiet optaget i EU. Men Frankrig ønsker også med tiden sine gamle nordafrikanske kolonier optaget: Algeriet, Marokko, Tunesien og Fransk Vestafrika, som nu er delt i en række mindre *fortrinsvis muslimske stater*. Frankrig har allerede optaget 5 millioner borgere fra de tidligere muslimske kolonier.

Formuleringen af EU-grundloven skulle formuleres så bredt, at disse stater uden problemer ville kunne optages i et nyt multireligiøst, multikulturelt, Europa, dvs. *et område, der reelt set med tiden bliver islamisk.*

Dermed er EU-grundloven en fransk specialitet, som er en lækkerbissen for alle kulturradikale, da den er lavet helt i overensstemmelse med f.eks. Det radikale Venstres ideer.

Af denne grund må vi klart afvise EU-traktaten og sige nej til den.

3. EU-retten går jævnfør EU-grundlovens artikel 1-6 stk. 1 forud for nationale love. Det betyder at love vedtaget af EU ophæver dansk love.

Men Danmark er foregangsland på en række områder: Vi er bedst, hvad angår dyreværn og dyrebekyttelse, miljø, lovgivning om forurening og en række love, som begrænser indvandringen. Disse love kan vi forvente ophævet i et EU, hvor EU's love står over dansk lov.

Derfor må vi anbefale et Nej.

4. EU-grundloven giver fri bevægelighed mellem alle stater også fra kommende nye lande, dvs. også fra nye muslimske. Disse lande vil blive grunden til, at Europa oversvømmes og koloniseres af islam på kort tid.

Derfor må vi anbefale et Nej.

5. Den engelske dronning Elisabeth kan udtale sig mere frit end dronning Margrethe. Hun har klart advaret mod, at den kommende EU-grundlov er med til at underminere de resterende kongehuses beståen i Europa.

Derfor må vi anbefale et Nej.

6. Væsentlige elementer fra den såkaldte „Arabisk-europæiske dialog“ kan genkendes.

Derfor må vi afvise EU-grundloven.

„Den Arabisk-europæiske dialog“:

(Udskrift fra aktstykkerne)

1. møde stk. 1102

„På den arabiske topkonference i Algier fra 26-28.11.73 blev det i en erklæring understreget, at „Europa tværs over Middelhavet er knyttet til de

arabiske lande ved kulturelle bånd og vitale interesser...“

„På stats- og regeringschefernes konference i København 15.12.73 bekræftede disse, at „de anser det for vigtigt, at der indkaldes forhandlinger med de olieproducerende lande vedr. stabil forsyning af medlemsstaterne med energi til rimelige priser.“

Til gengæld lover EF følgende:

4. møde 4.12.78 i Syrien

Stk. 8. „udkast til en fælles erklæring vedr. principperne for leve- og arbejdsvilkårene for udenlandsk arbejdskraft og deres familier”

stk. 9 d. „at fremme udbredelsen i Europa af kendskabet til arabisk sprog og kultur.“

Møde 9. maj 85

b) „mulighed for, at vandrende arbejdstagere fra lande udenfor EF kan deltage i det offentlige liv på kommunalt og regionalt plan.“

c) „sikring af retten til familiesammenføring for den vandrende arbejdstager.“

d) „at der ikke i den private eller offentlige sektor kan ske udvisning af arbejdskraft under anvendelse af nationalitet som påskud.“

Censur: „Revision af undervisningsmaterialet med henblik på at fjerne uønskede stereotyper, skolebøger, der ikke svarer til den nye virkelighed.“

Hvis man ikke er blind, ses en klar sammenhæng mellem dette forarbejde og den nye EU-grundlov.

Rolf Slot-Henriksen

Uddel vor nye folder!

For at spare porto vil vi bede jer bestille den nye EU-folder hos Jørgen Clausen og del så mange ud som muligt. Vi har trykt 25.000.

Stop Tyrkiets EU-kurs!

Som bekendt er det planen, at optagelsesforhandlinger med Tyrkiet skal starte 4. oktober i år. Det må anses for en af de underligste beslutninger fra EU's side og er et markant upopulært projekt i store dele af den europæiske befolkning. Desværre ser politikerne ikke ud til at tage denne folkestemning alvorligt og fortsætter kursen hen imod tyrkisk medlemskab.

Foreningen Dansk Kultur vil fortsat arbejdet imod disse planer, og opfordrer til at deltage i aktiviteter, der belyser de store forskelle mellem tyrkisk og europæisk kultur og den store risiko for yderligere islamisering, hvis Tyrkiet skulle blive medlem af EU.

Der er for nylig startet en tværeuropæisk bevægelse **Voice For Europe** (www.voiceforeurope.org), der ved forskellige aktiviteter prøver at gøre politikerne klart, at de handler imod en bred folkelig vilje og imod deres eget kulturelle bagland. Organisationen stod bl.a. bag en demonstration mod premierminister Erdogan i Budapest d. 13. maj på Heltenes Plads. Resultatet blev, at Erdogan helt aflyste sit besøg der! Bevægelsens største aktivitet er en underskriftsindsamling med et mål på 1 mio. underskrifter mod Tyrkiet fra så stor en del af Europa som muligt - foreløbig er 15 lande med.

Vi har i Dansk Kultur set nærmere på bevægelsens arbejde, og derefter indledt samarbejde med den danske gren af bevægelsen, **Europas Stemme**. Vi opfordrer alle til at tage del i underskriftsindsamlingen, som løber sommeren over indtil 26. august. Midtersiderne i dette blad er det vigtigste materiale: Erklæringen, der skrives under på, og selve arket til underskrifterne. På den næstfølgende side er der en samling tips til det praktiske arbejde.

Hvordan samler man underskrifter?

Først skal man finde et godt sted og tidspunkt. Et befærdet strøg med mange fodgængere er ideelt, og helst et sted med god plads, så folk går langsomt og har mulighed for at stoppe op og deltage. Vi lagde ud på Kultorget i København, der viste sig at være et fint sted.

Dernæst skal man have lov! Kommunen vil typisk have en koordinator for aktiviteter på gader og veje, der sørger for at koordinere de forskellige aktiviteter, så de ikke fylder for meget eller generer hinanden. Politiet skal normalt også give tilladelse. Det kan godt ske koordineret. For at få tilladel-

sen skal man beskrive sin organisation og sin aktivitet, angive navn og CPR-nummer, og så skulle det gå igennem uden problemer. Hvis der ellers er plads, kan det klares på et par dage.

Så er der brug for en eller anden form for stander, der viser folk, hvad vi laver. I København har vi lavet standere med overskriften „JATIL EUROPA - NEJ TIL TYRKIET“, som det ses på forsidebilledet. Det kan gøres på mange forskellige måder, alt efter budget og håndværksmæssige evner. I København har vi bygget i pæne, solide materialer, der gerne skulle holde sommeren over uden problemer. Det er også vigtigt at den bliver vindstabil, da en kastevind ellers kan give problemer. En A-formet stander vil sikkert fungere godt. Et par klapstole og et lille bord er også godt at have - det giver ro og et sted at lade papirer ligge fremme.

Informationsmateriale, klipsebrætter, penne (god kvalitet er en god investering) og ikke mindst underskriftsark! Det kan anbefales at have et ekstra forråd af underskriftsark klippet sammen med informationsmateriale, da en pæn andel af dem, der skriver under, gerne tager et ark med hjem og forsætter arbejdet hos kolleger og venner. Det er en nem måde at få mange flere underskrifter, og da postadressen for de udfyldte ark står på hvert ark, kan vi i ro og mag glæde os til at se dem komme retur med Post Danmark.

Endelig: godt vejr, tålmodighed og gode ønsker. Vejret er normalt ikke noget problem - kun stærk blæst eller vedvarende regn gør det umuligt at stå ude, og det er faktisk ikke så mange dage om året, det sker. Tålmodighed, fordi der indimellem kun er folk, der går forbi. Og gode ønsker til alle, både dem, der skriver under, dem der går forbi, og dem, der provokerer. Vi laver et stykke arbejde, der vil gavne både Danmark og Europa på lang sigt.

Der vil komme folk, der er uenige, indimellem provokerende, men da vi også arbejder for en god fremtid for dem, kan vi blot ønske dem en god dag og lade dem passere - der er ingen grund til at indgå i store debatter om kulturforskelle, multietniske samfund eller problemerne i islam.

Med ønsker om fornøjelig aktivitet!

Henrik Ræder Clausen

Bestyrelsesmedlem i Dansk Kultur, aktiv i Europas Stemme.

Kontakter:

Voice For Europe: www.voiceforeurope.org • info@voiceforeurope.org

Europas Stemme: nejtiltyrkiet@hotmail.com

Foredrag ved Foreningen Dansk Kulturs generalforsamling i Vejle den 21. maj 2005

ved fhv. domprovst Poul Erik Andersen, Odense.

Solsjenitsyn

Solsjenitsyn skriver i en bog om en rejse i Centralrusland, at det russiske landskab tidligere beroligede de rejsende mennesker. Hemmeligheden var, at man passerede så mange kirker, at man altid kunne få øje på et kirkespir.

Den russiske landsby forfaldt imidlertid under marxismen. Husene blev ikke vedligeholdt, ukrudtet voksede og kirkerne forsvandt, hvilket påvirkede menneskenes sind. Engang mindede kirkeklokkernes aftenringning menneskene om, at de skulle slippe deres bekymringer.

Det er kirken og kristendommen, der hindrer, at mennesket forbliver et dyr. Det er kristendommen, der kalder mennesket ud af naturtilstanden, ud af den instinktmæssige slavebinding. Hvis mennesket kun er naturvæsen, så er livet meningsløst og tomt, men for den kristne har mennesket hævet sig op over naturtilstanden.

Ismer bliver ofte egenrådige, især de politiske ismer. Ismer har det med at danne en kollektiv bevidsthed, sådan er det også med kulturradikalismen.

Hvad er kulturradikalisme? Forfatteren Elias Bredsdorff har betegnet kulturradikalismen som en tankegang, der respekterer mennesket, der er internationalt orienteret, der bekæmper undertrykkelse, der imødegår autoriteterne, der kæmper for frihed i alt - eksempelvis indenfor sex og moral, der bekæmper enhver religion.

Klaus Rifbjerg tilføjer, at kulturradikalismen kæmper for den frie ånd, der ifølge ham kun findes på den politiske venstrefløj. Ifølge kulturradikalismen er dens egne standpunkter de eneste acceptable. Bevægelsen har Dagbladet Politiken som flagskib. Kulturradikalismen er blevet så omfattende, at den er indgået som en del af os selv. Derfor er det ofte svært at kritisere kulturradikalismen.

Kulturradikalismens kamp mod kirken er et grundprincip

Ophavsmanden for dette er Georg Brandes. Han reagerede imod den national-liberale borgerlighed. Georg Brandes påstod, at al myndighed i samfundet blev legitimeret af kirken. Derfor bekæmpede Brandes kirken.

Brandes henviste til Voltaire, der blandt andet udtalte: „Lad os ødelægge det afskyelige, nemlig kirken.“ Brandes fremførte, at Bibelen var uden historisk virkelighed, og at dens virkelighed kun findes i menneskers tanker. Brandes slog ikke meget igennem, men en gruppe litterater formidlede hans tanker ud til befolkningen.

Kirken svækkedes i 1900-tallet dels af demokratiseringen, dels af vandringerne fra land til by, der førte til mindre hverdagsliv med det åndelige og en mere rodløs livsform. Samtidig bredte marxismen og kulturradikalismen sig. Befolkningen var betænkelig over udviklingen, men forfatterne var begejstrede over den.

Mange forfattere skildrede præsterne som en gruppe snyltere, herunder Holger Drachmann og Henrik Pontoppidan, der giver en principiel karikatur af „præsten“. Dette har farvet generationers opfattelse af tingene.

I.P. Jacobsen skriver: „Mennesket kan juble, når det kan erkende, at der ikke er nogen Gud, for så er der ikke nogen trussel fra oven mod det, og mennesket er så fri til at gøre godt. Menneskets adel vil da fremmes.“ (Hvad mon I.P. Jacobsen ville have ment, hvis han havde været til stede i førerbunkeren den 30. april 1945? Ref.)

Drukneulykken i Harbøre fik stor betydning. Cavlings referat fra begravelsen til Dagbladet Politiken og hans meget negative skildring af den vestjyske kristendom fik stor betydning for flere generationer af landets intellektuelle.

Op igennem 30'erne angriber de kulturradikale igen hæftigt kristendommen blandt andet gennem teatrene og revyerne, og Poul Henningsen forsøgte at skabe en ikke-religiøs moral og håned enhver kristen moral. Og selv om kirken mistede sin indflydelse, så fortsatte kulturradikalismen med nu at bekæmpe kristendommens indflydelse i skolerne.

Den litterære kulturradikalisme med dens angreb mod kristendommen lever fortsat. I dag beskrives både nutidens og fortidens kirke med kulturradikalismens øjne.

I dag er der en tendens til, at kulturradikalismen kun imødegår den kristne

religion, mens kulturradikalismen direkte tager islam til sig. Årsagen til dette kan være opfattelsen fra oplysningstiden om „de ædle vilde“, hvor alt det fremmede blev dyrket. Voltaire hævdede direkte, at kirken havde ødelagt det uskyldige menneske, og at Koranen derimod stod for det sande menneskelige evangelium. Desuden har kulturradikalismen altid været fascineret af det totalitære, nu i forhold til islam, og i det 20. århundrede i forhold til marxismen.

Folkekirken har i dag mistet sit teologiske sprog i folkelig sammenhæng, og den stiller sig i dag blot på de øjeblikkelige hovedstrømningers landevej. Spørgsmålet er i dag, om der overhovedet er plads til kristendommen i nutidens samfund? Men der kan også stilles det spørgsmål, om den tolkning af verden, naturvidenskaben fremkommer med, ikke er en fejltagelse.

Den kulturradikale udvikling af videnskaben til overdommer over alle livets områder har ikke oprindeligt været videnskabens formål. De forhold, der dybest set angår mennesket, er uden for naturvidenskabens område. Gud er uden for det skabte, der ikke kan gøre dig til herre over Ham.

Troen spørger bag om naturvidenskaben. Troen er for enhver, der ikke vil nøjes med den verden, vi selv har skabt.

Poul Erik Andersen har skrevet bogen: »Opgør med kulturradikalismen«.

Referent *Niels Erik Søndergård*

Der var ca. 50 tilhørere.

Formandens beretning

ved generalforsamlingen på Vejle Bibliotek 21. maj 2005

Foreningen Dansk Kultur blev grundlagt september 1999 for at værne om vor kultur og dermed sætte en stopper for de yderliggående ismer, som i vor tid ikke blot sætter spørgsmålstegn ved vor danske kultur, den kristne kulturarv og den danske grundlov, men aktivt søger at undergrave og kuldaste disse værdier, således at vort samfund systematisk undergraves.

Allerede ved vedtagelsen af vedtægterne i 1999 var der ihærdig diskussion om foreningens formålsparagraf §2 stk. 7: „at sikre bevarelse af Grundloven af 1953 samt de værdier, der udspringer af den kristne kulturarv.“

Nogle mente, at sætningen „værne om den kristne kulturarv“ ikke burde være en del af vedtægterne. Andre, at vi ikke kunne kæmpe mod ændringer af grundloven, da det ville være ret udsigtsløst for en lille forening.

Foreningen fik hurtigt 200-300 medlemmer og blev så næsten „stående“ et stykke tid, hvor vi kun meget langsomt øgede medlemsskaren. Samtidig havde vi en ret begrænset økonomisk formåen, men vi fik alligevel mulighed for at gå i gang ved hjælp af en gave på kr. 60.000 fra Jubilæumsfonden og siden gennem mange milde gaver fra en kreds af vore trofaste medlemmer. Dette er vi meget taknemlige for. Uden disse gaver havde foreningen ikke kunnet eksistere.

Vi har på kort tid kunnet udgive 8 bøger og 13 hefter. Derudover 125.000 løbesedler i serien „den lille grønne“, samt en serie af kopieringsløbesedler, hvor det enkelte medlem selv kopierer sedlen. Herudover en løbeseddel på 10.000 om forholdet mellem kristendom og islam og sidst et flot hefte i 25.000 eks., som skal være med til stoppe EU-forfatningen. De fleste løbesedler er blevet uddelt af frivillige, men indenfor det sidste har vi også fået uddelt foldere gennem postvæsnet, heriblandt folderen om racisme i islam i Riiskov, og en folder i et område af Odense. Men denne løsning er dyr.

Foreningens kamp står på flere fronter samtidig. Da vi støtter dansk kultur og grundloven, har vi naturlige fjender, der bekæmper os, fordi de ønsker at fjerne grundloven og vor danske kultur. Det er især følgende 4 grupper: muslimer, kulturradikale, kommunister og nazister. Disse gruppers jævnlige trusler og mishagsyttringer møder vi i mails, læserbreve og personangreb. Her er muslimer og kommunister de mest aktive.

Vi har oplevet ubehagelige episoder fra alle 4 grupper, der har det til fælles, at de ønsker et helt andet samfundssystem. Især på det sidste er kampen taget til. Mest aktive i angrebene er de, som ser en fordel i at erstatte den danske grundlov med et såkaldt multikulturelt samfund, hvor kongehuset, dansk kultur og kristendommen presses ud og erstattes af et såkaldt multikulturelt samfund.

Det er væsentligt for Foreningen Dansk Kultur at kæmpe for de danske kulturværdier. Fra begyndelsen var der en lille gruppe i foreningen, hvis eneste formål var at bekæmpe islam, og for hvem kampen for vort eget kulturgrundlag var en underordnet ting. Derfor har jeg allerede fra begyndelsen forudset, at der kunne opstå åben uenighed om dette væsentlige punkt.

Det, der ulmede i begyndelsen, blev umiddelbart efter sidste generalforsamling til virkelighed, idet §2, stk. 7 om den kristne kulturarv blev kraftigt anfægtet af et enkelt bestyrelsesmedlem. Fra anden side blev det samtidig ønsket, at foreningen skulle gå over til at blive en ren kristen forening, hvor kristendommen blev nr. 1. Kravene var ultimative fra begge sider.

Et flertal i bestyrelsen og formanden ønskede fortsat at bevare den hidtidige kurs og afviste klart ændringer i vedtægterne. Flertallet mente, at det er en af foreningens indlysende opgaver at kæmpe for de værdier, som vore vedtægter klart beskriver. Uenigheden bevirkede, at nogle bestyrelsesmedlemmer trådte tilbage. Flere af de nye blev så forvirrede over den interne uenighed, at de simpelthen opgav. Et af de udtrådte bestyrelsesmedlemmer søgte desværre også at skade foreningen.

I bakspejlet må jeg dog sige tak for, at tingene gik godt, ja, overraskende godt. Vi mistede næsten ingen medlemmer: ca. 25-30, de fleste dog pga. dødsfald, og vi fik samme år godt 40 nye. I år går det strygende fremad. Allerede i maj har vi fået 40 nye medlemmer, og vi har netop passeret 500 medlemmer.

Samtidig har jeg holdt i stribevis af foredrag især de sidste 2 år. Foredragene består dels af foreningsforedrag, som annonceres af foreningen. Disse annonceres også overfor vore medlemmer. Dernæst består det af foredrag om dansk kultur, islam, grundloven etc. betalt af foredragsforeninger, klubber, kirker, højskoler, etc. Pengene fra disse foredrag lader jeg 100% gå til Foreningen Dansk Kultur. Også honorarer fra mine foredrag om nærdødsforskning går til foreningen.

Her skal dog nævnes en chokerende oplevelse. Alle mine foredrag om nærdødsoplevelser stoppede efter foreningsdannelsen i 1999. I næsten fire år turde ingen hyre mig til at holde foredrag. Presset fra den magtfulde indvandrerlobby var i de år enorm. Jeg blev nærmest bandlyst, en rystende oplevelse i et demokratisk samfund med såkaldt ytringsfrihed.

Gennembruddet kom i efteråret 2003 med hele tre TV-udsendelser, hvor jeg medvirkede om nærdødsforskning, og senere kom flere artikler i store dameblade. Henvendelsen til mig om at medvirke kom fra et kommercielt uafhængigt filmselskab. Ellers var jeg sikkert fremdeles ude i kulden.

Dette viser, hvor stor succes man især fra kulturradikale og kommunistiske kredse havde med at tilsvine borgere, der ville forsvare grundloven, dansk kultur og kristendom. Ved at sprede rygter om racisme, nazisme etc. kunne man gøre hvem som helst skakmat. I dag fungerer denne taktik med „det stuerene“ stadig dårligere. De, der fortsætter med at udnævne sig selv til „stuerene“, gør sig selv til grin.

At vi har fået ny og større gennemslagskraft viser også vore hjemmesider: Vor hjemmeside Dansk Kultur er blevet nyopsat og ændret, så den ikke på nogen måde kan virke nationalistisk. Siden har fået et nyt styresystem og er blevet korrekturlæst. Det betyder, at vi har fået utrolig megen ros udefra. Der er biblioteker, der henviser til den, og der er computerkurser, der anvender siden til undervisning med begrundelsen, at den er sat godt op.

Også „Islaminfo“ har fået et nyt styresystem, så flere nu kan lægge ting ind på den. Islaminfo har ca. 3500 besøgende om måneden, hvilket er flot. Især mange uddannelsessøgende går ind på den.

Hjemmesiden „Dansk kultur“ har haft en kometagtig fremgang siden den blev lavet om. Besøgstal siden november 2004 er følgende: nov. 2027, dec. 7825, jan. 9424, febr. 10.807, marts 12.022, april 11.552. Det er fantastisk.

I april nåede vi op på, at over 4000 forskellige personer var inde på en måned, og de er der i snit 12 minutter. Det viser, at folk ikke kun surfer rundt, men læser hjemmesiden, de kommer altså ikke ind på siden ved et uheld. Vi får også stadig flere indmeldelser per e-mail. Hvis vi har mistanke om ekstremisme må vi afvise dem, eller vi henviser dem til at blive abonnenter. Vi har 4 abonnenter.

Per 1. jan. ønskede vor fantastisk gode kasserer Per Christiansen at få en afløser. Vi fik også ret hurtigt en ny kasserer og fik trykt nye girokort, der

var klar til at blive sendt ud med posten i marts måned sammen med den nye bog. Der skete desværre det, at kassereren blev så alvorligt syg, at det hele var ved at gå i stå. Vi måtte derfor hu-vej finde en ny kasserer, som nu har brugt megen tid på at føre hele medlemsdatabasen ajour på et nyt program. Der er også indkøbt en nyt regnskabsprogram til den nye kasserer.

Da den nye kasserer, Leif Sjøgreen, var færdig med databasen, ønskede han, at vi fandt en anden, som på den basis kunne fortsætte med kassererjobbet. Det er blevet Leif Mogensen, Ådalen 16, Hadsten. Vi takker Sjøgreen for en fin database og takker især Leif Mogensen for, at han vil overtage arbejdet. Det er vi dybt taknemlige for og glæder os til et godt samarbejde.

Det hurtige kassererskift bevirkede, at vi ikke kunne anvende de nytrykte girokort med de nye satser for medlemskab: kr. 225,- og kr. 200,- for en pensionist/studerende. Det gav nogen forvirring. Da betaling skal ske inden generalforsamlingen kunne vi ikke tidsmæssigt nå at trykke nye girokort. Herved kom girokortene ud med de gamle satser, dvs. henholdsvis kr. 200 og 175, hvilket blev forhøjet med 25 kr. ved sidste generalforsamling. Jeg vil foreslå, at det ordnes ved, at vi holder fast ved den gamle sats til i dag og betragter alt, hvad der er betalt ud over dette, som en gave.

Der er flere, som har sagt ja til at træde ind i bestyrelsen, jævnt fordelt over hele landet. Det bliver en fordel, at vi nu får bestyrelsesmedlemmer fra Sjælland og fra det nordlige Jylland, så hele landet kan blive dækket.

Nu står kampen om EU-forfatningen, som står over dansk lov, og som er multikulturel og multireligiøs, dvs. den sætter ikke blot danske love ud af kraft, men reelt grundloven: historie, konge og kristendom.

Vi står overfor en vigtig og afgørende kamp. Vi skal vinde den kamp. Medlemmer må blive mere aktive. Alle kan give bøger væk, uddele løbesedler, skrive etc.

Husk admiral Nelsons ord før slaget ved Trafalgar: „England forventer, at enhver mand gør sin pligt!“ Også vi må sige sådan: „Danmark forventer, at enhver gør sin pligt.“ Vi har ikke kun rettigheder. Vi har pligter for vort land. Hvis vi vil bevare vort land og vore dyrebare værdier, så må vi forsvare landet og kæmpe for det.

Rolf Slot-Henriksen

Beretningen blev vedtaget af generalforsamlingen.

Dansk Kulturs generalforsamling i Vejle den 21. maj 2005

1) Valg af dirigent og stemmetællere

Rolf Slot-Henriksen blev valgt til dirigent.

Jørgen Waltersdorff og Jørgen Knoblaug blev valgt til stemmetællere.

2) Formandens beretning (gengivet side 13)

3) Regnskabet

Dirigenten fremlagde - i mangel af en kasserer - regnskabet for 2004, der var opstillet af den daværende kasserer Per Christiansen og revideret af foreningens revisor H.P. Rasmussen.

Regnskabet viste et overskud på 63.032 kr.

og en egenkapital på 130.906 kr.

Regnskabet blev godkendt.

4) Fastsættelse af kontingent.

Kontingentet forbliver uforandret.

5) Indkomne forslag.

Der var ikke indkommet noget forslag.

6) Valg af bestyrelse.

De fire hidtidige bestyrelsesmedlemmer - Rolf Slot-Henriksen, Jørgen Clausen, Helenemaria Christensen og Niels Erik Søndergård - fortsætter.

Tre bestyrelsesmedlemmer - Henrik Clausen fra København, Kirsten Madsen fra Hjørring og Bodil Clausen fra Hoptrup - blev nyvalgt.

Peter Dahl fra Ebeltoft valgtes som suppleant. (Ved bestyrelsens senere konstituerende møde genvalgtes Rolf Slot-Henriksen til formand. Jørgen Clausen genvalgtes til 1. næstformand. Helenemaria Christensen nyvalgtes til 2. næstformand. Niels Erik Søndergård nyvalgtes til sekretær)

7) Valg af revisor.

Hans Peter Rasmussen blev genvalgt som revisor.

Tove Rasmussen blev valgt til revisorsuppleant.

8) Eventuelt.

Intet.

Der var ca. 30 medlemmer til stede ved generalforsamlingen.

Referent **Niels Erik Søndergård**.

Vi kan afskaffe Grundlovsdag fra næste år

Fra næste år bør grundlovsdag afskaffes, hvis danskerne stemmer for EU-forfatningen, for så har grundloven ingen synderlig betydning længere. Den er underordnet EU-grundloven.

Hvert år fejrer vi den 5. juni vedtagelsen af den danske grundlov, som vi fik vedtaget med store omkostninger for vort land - både med blod og tårer. Reelt betød vedtagelsen af Den danske Grundlov, der også skulle gælde for hertugdømmerne, at vi blev kastet ud i to krige, som kostede landet en tredjedel af sit landområde og af sit indbyggertal. Krigen 1848 og oprøret i hertugdømmerne Slesvig og Holsten var netop rettet mod, at grundloven skulle gælde for disse områder. Oprøret mod grundloven som en dansk grundlov udgik bl.a. fra studenterbevægelsen i Kiel.

Jævnfør EU-grundloven skal alle lande, som vedtager EU-forfatningen fremover fejre den 9. maj som EU-grundlovsdag. Alle love underordnes EU-grundloven og fremtidige EU-love. Unionens motto er „forenet i mangfoldighed“, der indføres fælles nationalsang og fælles flag. Jævnfør samme artikel I-8 er alle landes mønt Euro. Lande under EU-grundloven får fælles præsident og en fælles udenrigsminister.

Rolf Slot-Henriksen

Afskaffelse eller ændring af grundloven ved almindeligt valg er grundlovsstridigt.

Regeringen og EU ønsker ved et enkelt valg at sætte EU-grundloven over Den danske Grundlov. Dette sker, fordi de ved, at det er endog meget svært at ændre Den danske Grundlov. Det kræver stor enighed i befolkningen.

Den danske grundlov er kort over overskuelig modsat EU-grundloven, som vil bestemme alt om alting i detaljer på næsten 300 sider. Men Den danske grundlovs næstsidste afsnit Kap X § 88 siger:

„Vedtager folketinget et forslag til en ny grundlovsbestemmelse, og regeringen vil fremme sagen, udskrives nyvalg til Folketinget. Vedtages forslaget i uændret skikkelse af det efter valget følgende Folketing, bliver det inden et halvt år efter den endelige vedtagelse at forelægge folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse ved direkte afstemning. De nærmere regler

for denne afstemning fastsættes ved lov. Har et flertal af de i afstemningen deltagende og mindst 40% af samtlige stemmeberettigede afgivet deres stemme for folketingets beslutning, og stadfæstes denne af kongen, er den grundlov.“

Et valg, hvor man blot går efter at opnå enkelt flertal for EU-grundloven er dermed helt indlysende retsstridigt. Det forudsætter bl.a. at mindst 40% af samtlige stemmeberettigede er for dette. Det forudsætter også et nyvalg.

At forestille sig, at 40 % af den samlede danske vælgermasse ville stemme for, at grundloven skulle underordnes EU-grundloven, er en utopisk tanke.

Derfor prøver man illegalt at omgå grundloven og sætte den ud af kraft.

Lad os beholde Den danske Grundlov, der bygger på vort lands historie, kongehuset og kristendommen, så vi fortsat kan fejre Grundlovsdag for verdens bedste grundlov, der ikke fornægter sin fortid og sin kristne kultur.

Rolf Slot-Henriksen

Hvorfor vil muslimerne af med Den danske grundlov?

De danske muslimer er delt i en meget lille gruppe såkaldt moderate af Naser Khaders linie og en stor gruppe, som hylder ren islamisk lovgivning kaldet sharia. Fælles for grupperne er, at de vil af med den danske grundlov.

Kendt er især Khaders kronik i anledning af Den danske Grundlovs 150 års dag, hvor han lige ud skrev, at ”du danske grundlov, alderen indgyder respekt, men du trænger til at blive pensioneret.“

Så kan man spørge, hvorfor han vil pensionere vores grundlov. Og hans svarer ligeud: Vi skal af med den denne „gamle, forældede grundlov“, fordi vi skal tænke på muslimerne, „de nye danskere“. Derfor ønsker vi en anden grundlov. Den nye skal „være modig og visionær“, som han skriver, det skal være „en multikulturel grundlov“, afslutter han kronikken.

Denne Khader-gruppe får lige, hvad den ønsker med EU-grundloven. Islam ligestilles og får samme indflydelse i Europa på linie med Europas egen historie og kristendommen. Vor egen tradition har ingen forrang frem for islam på nogen måde. Den, som anfægter dette, vil blive slæbt for EU's „racismedomstol“. Den danske grundlov giver derimod dansk kultur, historie og kristendom en forrang. Derfor er Den danske Grundlov en vederstyggelighed i muslimers øjne.

Om Den danske Grundlov skriver sufimuslimerne, som af nogle kaldes moderate: „Det gælder om at nedbryde denne hedenske romerske lov, korrumpet af sadistiske kristne præster“...: „I Allahs sunna (lov) er der intet at forandre. Muslimerne er de eneste, der danner et fællesskab... Love lavet af mennesker er en illusion“ (Fra sufiernes hjemmeside islamidag).

Endnu tydeligere bliver den islamiske lede ved al europæisk lovgivning, når vi ser på Den islamiske Forfatning for Europa: „Vi muslimer accepterer ingen anden orden eller lov end Allahs lov. Allah befaler, at love og anordninger, som anvendes af muslimer, er lig med Koranens forskrifter og love. Staten er en del af religionen (Islam), altså et stykke af den“ (Ümmit i Muhammed: „Den islamiske forfatning“ 1993 s.17 og 19).

„Kan man forestille sig en muslim, som vil afskaffe Allahs love og i stedet ville indføre forfatninger og love, som er lavet af mennesker, at anbefale disse eller ville foretrække sådanne? En muslim må aldrig begå denne forbrydelse og denne synd og må under ingen omstændigheder komme så langt“ (Ümmit i Muhammed: „Den islamiske forfatning“ 1993 s. 78).

De mere ortodokse muslimer hader altså al vestlig lovgivning, da kun Koranen kan være sand lov. Derfor er de hævet over vestlig lovgivning. Koranen er jævnfør islam en perfekt lovgivning, uden fejl og mangler, som kommer direkte fra Himlen fra Allah. Men skal de mere ortodokse muslimer vælge mellem pest og kolera vil de naturligvis vælge det mindre onde, dvs. den multikulturelle EU-lov frem for Den danske Grundlov.

Men målet er Koranen som lovgiver, dvs. multikulturalisme med autonomi, hvor man kan håndhæve muslimsk ret. Det er derfor der i disse år overalt skyder illegale islamiske shariadomstole op i England, Italien og Frankrig.

„Derfor er der en vital forskel mellem en muslim og en kafir (vantro)... Vi må undgå at blive trælbundet, ydmyget, hånet og til sidst slagtet af disse folk, der er blottet for retfærdighed, fordi de er blottet for lov og har opfundet deres egne love „ (Fra sufimuslimeres hjemmeside: Islam i dag.)

Det er, som den danske afdeling af Tariqah-jihad skriver: „Vi tilhører det muslimske broderskab. Vi holder sammen, ligegyldigt hvor i verden vi kommer fra. In sha-Allah. Den hellige profet (saws) har givet os Koranen, og vores tro er stærkere end alle verdens våben. Vi har vores love og regler fra Allah. Mens danske politikere er korrupte og bliver valgt hver 4. år og laver

hele tiden nye love, mens vores love og regler gælder til evig tid og derfor rene. Danskerne lader urene politikere bestemme, men Allah ved bedst - lovens bog, den hellige Koran, skal være vores Parlament. Dette er bestemt ifølge FIQH og skal efterleves som fathwa.“

Man må regne med, at Kader-fløjen vil stemme for EU-grundloven for at komme af med Den danske Grundlov hurtigst muligt. De mere ortodokse muslimer vil nok fortrinsvis blive sofavælgere.

Rolf Slot-Henriksen

Hvorfor er hollænderne og englænderne imod en multikulturel EU-grundlov?

England og Holland blev i EU-sammenhæng set som foregangslande, fordi de fremmede ideologien om multikulturalisme. Politikere blev indtil 2003 hentet til England for at lære af projektet, og mange rejste til Holland indtil mordene på Pim Fortøjn og Theo van Gogh. Nu hænger uro, kriminalitet og angst de to lande.

Multikulturalismen som idé kuldsejlede i den grad i begge lande, at stadig større befolkningsgrupper lever i en slags indbyrdes krigstilstand. Almindelige borgere fik mundkurv på. Nu svarer befolkningerne igen i de to lande ved at stemme nej til multikulturalismen. På nuværende tidspunkt ser det ud til, at kun ca. 20% af vælgerne vil stemme „ja“ til EU-grundloven i England. Mange politikere støtter stadig den multikulturelle kulturradikale idé, som vi bl.a. genfinder herhjemme hos Det radikale Venstre og i SF. Men befolkningerne hader denne ideologi mere og mere. I dag er Det radikale Venstres kernevælger muslim, hvilket fremgår af bl.a. stemmetallene for Blågårds kreds i København. Den jævne befolkning er vred på multikulturalisterne. Derfor er multikulturalismen død, men den har været med til at ødelægge Europa.

Rolf Slot-Henriksen

Trods dramatisk fald i fødselshyppigheden i muslimske lande vil disses folketal fortsat vokse i måske 50 år

Af **Jørgen Clausen**

Efter besøg i muslimske lande har journalister i begejstrede vendinger omtalt, at fødselstallet i de muslimske lande er faldende og de har konkluderet, at begrundelserne for udvandring derfor vil mindskes. Kan dette passe, eller har journalisterne glemt at tage misteltenen i ed? Nedenstående er et sammandrag af et indlæg på to befolkningskonferencer, hvoraf det første blev afholdt i Ålborg af AMID (Akademiet for migrationsforskning i Danmark ved Ålborg Universitet) i november 2004 og det andet afholdtes i april 2005 også i Ålborg af Danmarks Statistik.

Det har længe været en udbredt opfattelse, at udviklingen i fødselshyppigheden i muslimske lande ikke fulgte den generelle faldende tendens som i den øvrige verden i det mønster, der er kendt som „den demografiske transition“. Den demografiske transition er en model, der beskriver, hvorledes fødsels- og dødshyppighed falder fra et højt niveau til et lavt niveau, når et land gennemgår den økonomiske udvikling, som normalt kaldes industrialiseringen.

Normalt falder fødselshyppigheden i lande, når økonomien bliver bedre, og der etableres offentlig ældreomsorg, pensionsordninger etc. Børn er nu ikke længere den eneste mulighed for praktisk og økonomisk bistand i alderdommen, og da dødeligheden blandt børn også er faldende, medfører det alt sammen, at børnetallet i familierne falder.

Hvis man sammenligner udviklingen fra 1980 til 1998 i fødselshyppighed og dødshyppighed i en række lande i et diagram som fig. 1, vil det vise sig, at landene grupperer sig efter type. Europæiske lande falder i én gruppe - karakteristisk med lave værdier for både fødsels- og dødshyppighed, og desuden ligger værdierne for 1980 og 1998 tæt på hinanden. For muslimske lande i Nordafrika, Mellemøsten og Asien er der derimod tale om dels meget højere værdier af både F og D, og dels viser de lange streger, at der er større udvikling i de nævnte 18 år. Enkelte muslimske lande har dog kun beskedent udvikling (Somalia og Afghanistan øverst i diagrammet). Lande

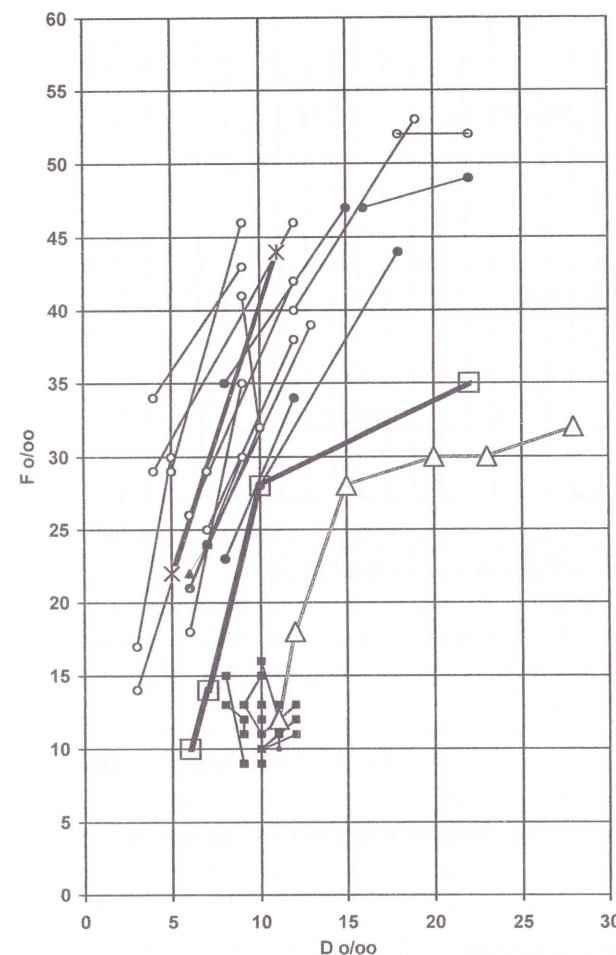

Fig. 1. Sammenligning af udviklingen i fødsels- og dødshyppighed i muslimske lande i Nordafrika, Mellemøsten og Asien med lande i Europa fra 1980 til 1998. En streg forbinder sammenhørende værdier af F og D i året 1980 med 1998.

En kort streg viser små ændringer (europæiske lande) - lang streg viser stor udvikling i de forløbne 18 år.

Små sorte firkanter viser europæiske lande. Små åbne boller viser muslimske lande.

De historiske forløb for Danmark (store åbne trekanter) og Japan (store åbne firkanter) er tegnet ind. Japan er vist fra 1925 til 2000 med 25 års interval. Danmark fra 1750 til 2000 med 50 års interval. Det fremgår tydeligt, at forløbene er meget forskellige, og at udviklingen i de muslimske lande forløber med langt større vækst (væksten er størst ved placering i øverste venstre hjørne, hvor F er høj og D lav.

med markant udvikling i fødselshyppigheden er Tunis, Qatar, Emiraterne, Tyrkiet og Iran. Iran, der vil blive nærmere omtalt nedenfor, har haft en særlig markant udvikling.

Hvis man sammenligner fødselshyppigheden (antal fødte pr. 1000 indbyggere) eller den totale fertilitetskvotient (antal børn pr. kvinde) i forskellige lande med landenes økonomiske status f.eks. i form af bruttonationalproduktet som i fig. 2, viser det sig, at de muslimske lande også har tendens til at følge en udvikling i retning af lavere fødselshyppighed, når bruttonationalproduktet vokser. Dog er værdien for fødselstallet højere end i de europæiske lande ved højt bruttonationalprodukt. Og der er typiske „forbi-

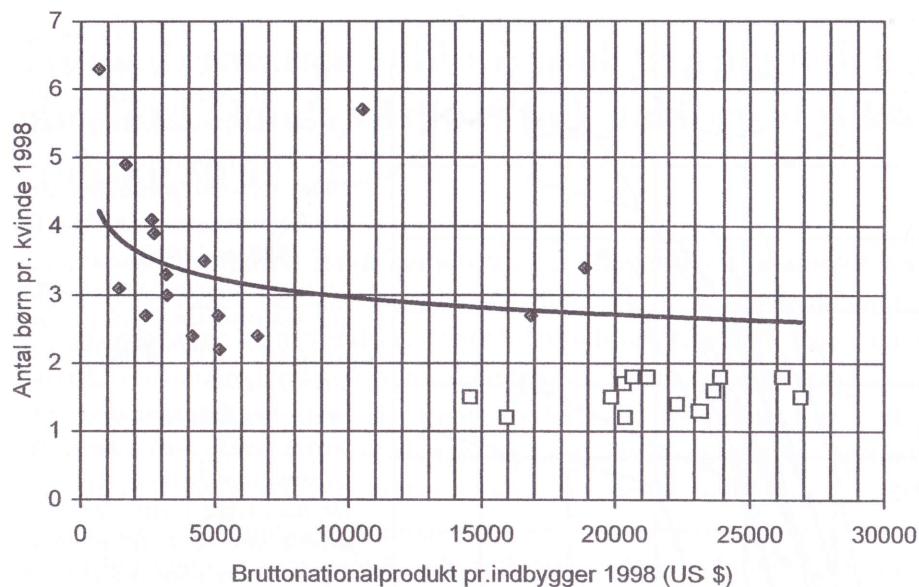

Fig 2. Sammenhængen mellem den totale frugtbarhed (TFR = totale fertilitets rate), dvs. antal børn pr. gennemsnitskvinde, hvis hun føder i overensstemmelse med de aktuelle aldersbetingede fødselsaktiviteter. Tendenslinien er anført for de muslimske lande (sorte mærker) og er tydeligt højere end for de europæiske lande (åbne firkanter).

ere“, f.eks. Saudi Arabien og Emiraterne. Der er for de to sidstnævnte tale om lande med en særdeles høj økonomisk status, men samfundsudviklingen har ikke fulgt den økonomiske udvikling. Iran følger her den generelle udvikling.

Omskiftelig befolkningspolitik i Teheran

Forskere fra universitetet i Teheran i Iran har sammen med kolleger fra Australien undersøgt og beskrevet forholdene i Iran, hvor der er sket meget væsentlige befolkningspolitiske indgreb siden den islamiske revolution i 1979.

Da præstestyret under ayatollah Khomeini kom til magten, var et af de første befolkningspolitiske initiativer at få øget fødselstallet, da landet lå i krig med Iraq. Khomeini ønskede en „20 mio. mands hær“, og han så en mulighed ved at tilskynde til tidlige ægteskaber. Fødselstallet steg da også i årene umiddelbart efter revolutionen og lå ekstremt højt til midt i 1980-erne, hvor styret indså, at der nok gik 20 år, inden „hæren“ var parat til indsats, og inden den tid var der behov for uddannelse mv. Styret ændrede

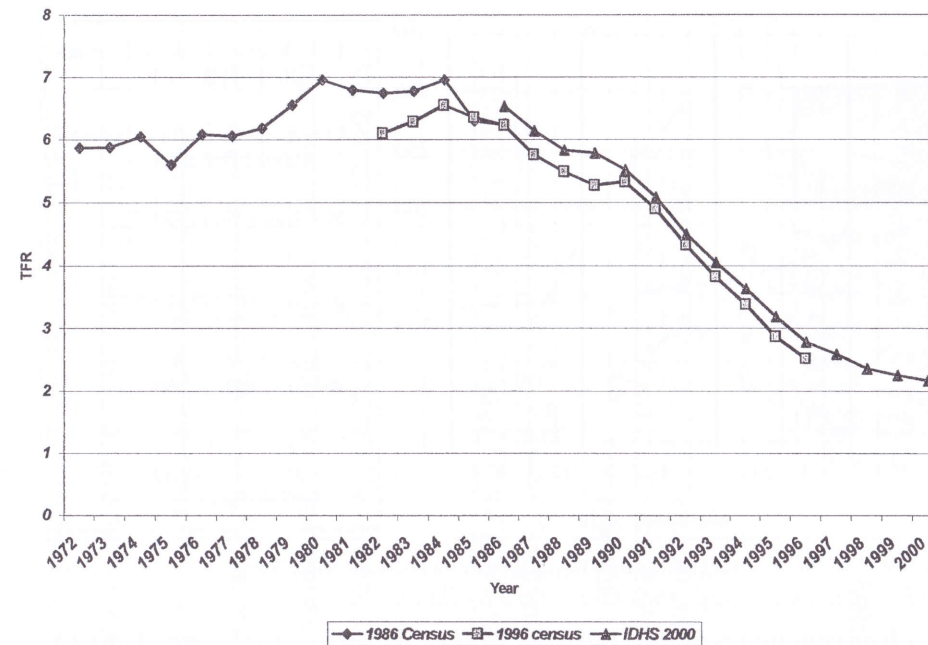

Fig. 3. Udviklingen i den totale frugtbarhed (TFR = totale fertilitets rate) i Iran siden 1972. I 2004 er tallet registreret under 2.0. (Efter Abassi Shahavesi: Attitude towards Marriage and Fertility among the Youth in Iran. 3rd Annual PAP Conference 19-21 december 2002, Lahore, India.)

da praksis for at imødekomme de forventede økonomiske problemer, som kunne hæmme landets økonomiske udvikling, og indførte en befolkningspolitik, der tilskyndede til færre fødsler.

Kvinderne i Iran blev nu i stedet opfordret til at lade gå 3-4 år mellem hvert barns fødsel. De skulle desuden undgå at blive gravide, før de var o. 18 år gamle. Udskydning af tidspunktet for indgåelse af ægteskab var også en af anbefalingerne. Staten dækkede samtidig udgifter til prævention, og information herom blev spredt via radio og TV. Udgifterne hertil fandt myndighederne i de besparelser, man naturligt nok havde på barselsorlov.

Landets religiøse ledere blev også inddraget i kampagnerne, idet disse udstedte fatwaer (religiøse påbud), som opfordrede befolkningen til at anvende alle former for prævention. Iran blev også det første land i verden, hvor både mænd og kvinder skulle modtage obligatorisk undervisning i prævention, inden de kunne få en vielsestilladelse.

Til Europaparlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet for Den Europæiske Union, Europakommisionen, den danske regering, folketinget, samt regeringer og parlamenter i alle medlemslande.

Addressed to the European Parliament, European Council, Council of the EU, European Commission, national governments and parliaments of the member states.

Vi, borgere i den Europæiske Union, der ønsker at støtte og bidrage til europæisk samarbejde og beskyttelse af europæiske værdier, udtaler hermed:

- a) At vi afviser ønsket fra Det Europæiske Råd, Europakommisionen og de deltagende regeringer om at udvide den Europæiske Union med Tyrkiet.
- b) At vi indtrængende anmoder at vores nationale regeringer og de europæiske institutioner om ikke at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet.

Riv dette ark ud og saml underskrifter.

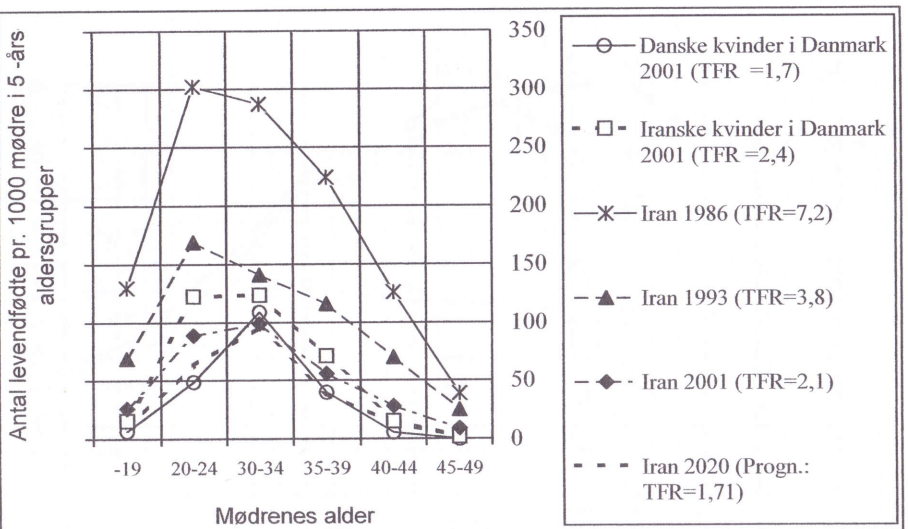

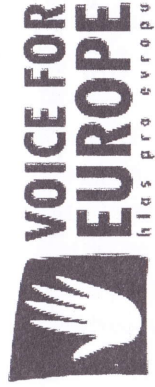
Fig. 4. De aldersbetingede fødselshyppigheder i Danmark og Iran. TFR = den totale frugtbarhed (Total Fertility Rate).

I Iran oprettedes efter 1990 over 15.000 „helbredshuse“, som dækkede over 80% af befolkningen med service på familieplanlægningsområdet. Bestræbelserne havde effekt på fødselstallet, som faldt meget stærkt i årene efter 1985. Den totale fertilitetskvotient (antal fødte pr. kvinde) faldt fra 7 i 1984 til under 2 i 2004. Iran er som et af de første lande i den muslimske verden landet på et fødselstal, som er under „erstatningsniveau“. Dvs. at det nuværende fødselstal på langt sigt vil medføre, at folketallet falder.

Da fødselstallet faldt, medførte det også, at befolkningens aldersfordeling ændrede sig meget kraftigt. Fig. 5 til 8 viser udviklingen i den iranske befolknings aldersfordeling (såkaldte befolkningspyramider) i årene 1986 (hvor landet havde noget nær den højeste fødselshyppighed) og i 2000 (situationen o. nu), samt prognoser (spådomme) for 2025 og 2050. Karakteristisk er de meget store årgange fra 1980-erne, som vokser op og er meget betydende i alle pyramiderne. Det ses, at der er meget store andele af befolkningen i de erhvervsaktive grupper i de kommende mange år, men også at der om 50 år vil være et stort ældreproblem i lande som Iran.

Kommende ældrebyrde

Samtidig får man også gennem pyramiderne mulighed for at vurdere, at

ERKLÆRING IMOD OPTAGELSE AF TYRKIET I DEN EUROPÆISKE UNION

Danmark

underskriftsark nr.

Vi, borgere i den Europæiske Union, der ønsker at støtte og bidrage til europæisk samarbejde og beskyttelse af europæiske værdier, udtaler hermed:

- a) At vi afviser ønsket fra Det Europæiske Råd, Europakommissionen og de deltagende regeringer om at udvide den Europæiske Union med Tyrkiet.
- b) At vi indtrængende anmoder vores nationale regeringer og de europæiske institutioner om ikke at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet.

	FOR- OG EFTERNAVN	NATIONALITET	BOPÆL	UNDERSKRIFT
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

Underskriftsark skal sendes senest 26. august 2005 til denne adresse:

Europas Stemme, Postboks 161, 2860 Søborg

Denne underskriftsindsamling er organiseret af Europas Stemme,
i Danmark repræsenteret af Henrik Ræder Clausen. Kontaktadresser:
Denmark@voiceforeurope.org, www.VoiceForEurope.org, info@VoiceForEurope.org

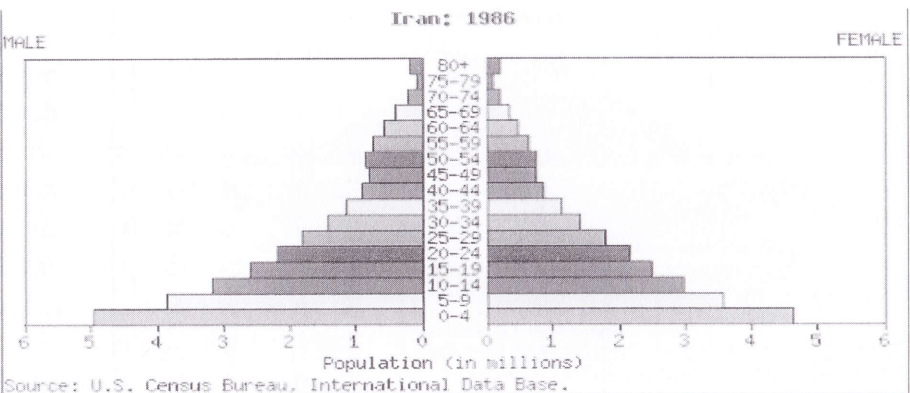

Fig. 5. Befolkningens aldersfordeling i Iran 1986.

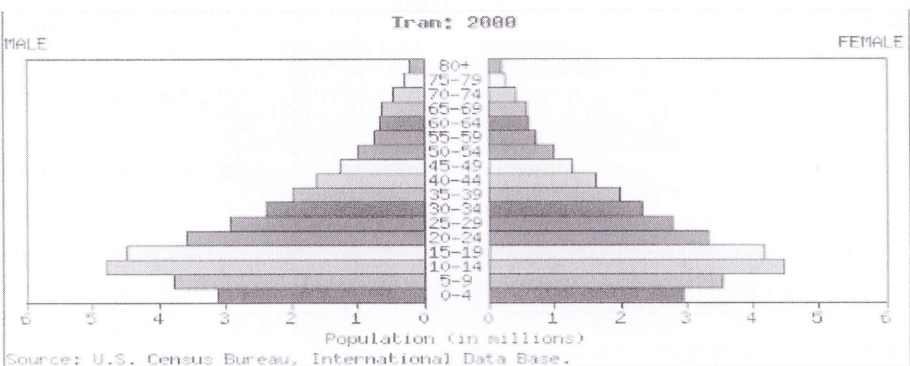

Fig. 6. Befolkningens aldersfordeling i Iran 2000.

Irans befolkningsmæssige problemer ikke løses ved udvandring, da landet om 50 år i høj grad har brug for produktive mennesker til at løse landets forudsigelige økonomiske problemer med „ældrebyrden“.

Hvis vi ønsker at sammenligne udviklingen i Iran med andre lande, som har gennemgået en tilsvarende udvikling, er dette meget vanskeligt, da de lande, der har gennemgået det fulde forløb af den demografiske transition i udgangssituationen (før industrialiseringen) havde meget lavere fødsels-hyppighed. En mulighed foreligger dog ved sammenligning med Japan.

I Japan faldt fødselshyppigheden ganske voldsomt efter afslutningen på Anden Verdenskrig, da den økonomiske udvikling som følge af de amerikanske hjælpeprogrammer satte ind. Trods det forhold, at fødselshyppigheden halveredes over ganske få år fra 1948 til 1953, skulle der gå over 50 år, før

We, the undersigned citizens of the European Union, with the aim of supporting and contributing to European integration and protecting European values:

- a) Resolutely oppose the intention of our national governments gathered in the European Council, and that of the European Commission to enlarge the European Union with the Republic of Turkey.**
- b) Urge our national governments and EU institutions not to open negotiations for Turkey's accession to the EU.**

Denne underskriftsindsamling er organiseret af Europas Stemme,

i Danmark repræsenteret af Henrik Ræder Clausen. Kontaktadresser:

Danmark@voiceforeurope.org, www.VoiceForEurope.org, info@VoiceForEurope.org

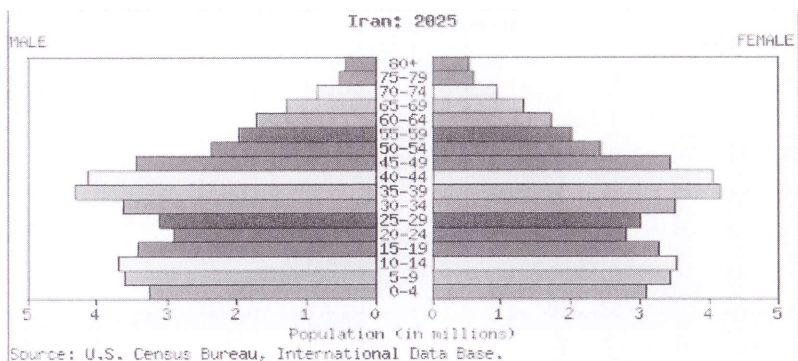

Fig. 7. Befolkningens aldersfordeling i Iran 2025.

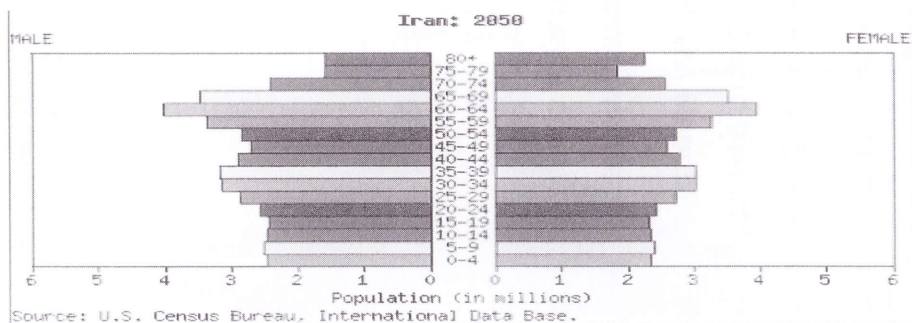

Fig. 8. Befolkningens aldersfordeling i Iran 2050.

man forventer en stabilisering af folketallet i Japan. Folketallet er således vokset siden krigens afslutning og er først nu ved stabilisere sig (fig. 9).

Overføres denne viden til de muslimske lande, må det forudses, at folketallet i disse fortsætter med at stige i de kommende mindst 50 år. Da fødsels-hyppigheden er meget høj i udgangssituationen, kan en fordobling af befolkningerne i de næste 50 år forventes. En af årsagerne hertil er - som det også ses af befolkningspyramiderne for Iran - at de meget store fødselsår-gange fra 1980-erne vil få særdeles mange børn (selv om de kun får 2 pr. ægtepar, er deres antal meget stort).

Iran må forventes (US Census Bureau) at få et maksimalt befolkningstal på ca. 90 mio. omkring år 2050 mod 68 mio. i dag. Tilsvarende vil Tyrkiet, som også aktuelt har faldende fødselstal, forventeligt have et folketal på 86 mio. i 2050 mod 69 mio i dag.

Mangel på vand og agerjord

Problemerne i mange af landene i Nordafrika og Mellemøsten er udover den befolkningsmæssige og politiske ustabilitet også den udprægede mangel på ressourcer. Der alt for lidt landbrugsjord og landbrugsproduktion. Der er for lidt regn og kun få mineralske råstoffer. Der er olie, men man må forudse, at lagrene slipper op i løbet af de næste 35-40 år.

De økonomiske midler, som disse lande råder over takket være olieforekomsterne, kan anvendes til et erhvervsøkonomisk grundlag, hvis midlerne forvaltes klogt og besindigt.

Arbejdskraften er til stede, men er tilbøjelig til at udvandre. Der stilles altså ikke så lidt krav til regeringerne i disse lande i de kommende tider, hvis de skal komme helskindede igennem de næste 50 års prøvelser.

Fremtidsperspektiverne

Overføres situationen og fremtidsperspektiverne for Tyrkiet og Iran til samtlige lande i Nordafrika og Mellemøsten (også kaldt MENA-landene) vil udviklingen efter amerikanske prognoser komme til at se ud som i denne tabel:

Folketallet i mio. indbyggere i	1959	2000	2050
Nordafrika og Mellemøsten	113	415	820
Europa	304	391	363

Tallene taler for sig selv.

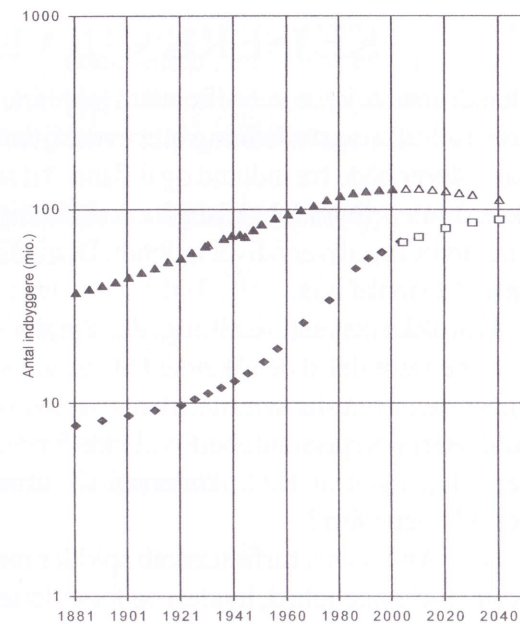

Fig. 9. Folketallets udvikling i Iran og Japan siden 1881.

Japan = trekantede, Iran = firkanter.
Ikke udfyldte signaturer = prognose (fremskrivning).

KEJSERENS NYE KLÆDER

Den 2. april fejrede det officielle Danmark 200 års dagen for H.C. Andersens fødsel. I den anledning udnævnte man adskillige H.C. Andersen-ambassadører både fra indland og udland. Til selve festlighederne blev endvidere samlede byråd, ledelser fra den statslige administration og adskillige direktører fra erhvervslivet indbudt. Den officielle fejring af forfatteren fortsætter resten af året.

Mon ikke denne forestilling reelt i praksis er „Kejserens nye klæder“?

For en stor del af de såkaldte H.C. Andersen-ambassadører og af de særligt indbudte gæster står med deres personligheder ikke inde for, hvad H.C. Andersen som personlighed stod inde for. Har det officielle Danmark reduceret fejringen af H.C. Andersen til turistindustri og til en almindelig opreklameret fest?

H.C. Andersens forfatterskab spidder med humor og ironi ofte menneskelig forfængelighed, hykleri og forstillelse. Der kaldes ofte i forfatterskabet på etisk eftertænksomhed og ansvarlighed. I forfatterskabet er der ingen opgaven af egen rod - hverken nationalt eller åndeligt - til fordel for modernistisk rodløshed. Forfatterskabet er ud fra en vid horisont solidt placeret i dansk fædrelandskærlighed. Ligeledes er forfatterskabet også solidt placeret i den kristne kultur og i en personlig kristen tro, ja, forfatterskabet kan slet ikke fuldt ud forstås uden for denne ramme.

Her kan man på den baggrund godt tvivle på, om H.C. Andersens samlede forfatterskab i dag for det officielle Danmark er politisk korrekt både nationalt og åndeligt. I det officielle Danmark spiller både kulturradikalismens og den internationale handelsskoletæknings nedvurdering af nationale og åndelige værdier en ikke ubetydelig rolle.

Jeg fornemmer, at dagens ledere af samfundet - blandt andre en del af de specielt indbudte og udnævnte - klarer eventuelle problemer med H.C. Andersens manglende politiske korrekthed ved at sortere „de værste“ dele af H.C. Andersens nationale og kristent åndelige sider væk i bogudgivelser, i børnenes eventyrsamlinger, i skolebøger, i film og i teaterstykker, i Radio- og TV-omtaler m.m.

I dag kender mange børn - formentlig langt de fleste - ikke H.C. Andersens fædrelandssange f.eks.: Jeg elsker de grønne lunde og I Danmark er jeg

født. Og hvor mange både voksne og børn har læst H.C. Andersens eventyr: Anne Lisbet, Pigen, der trådte på brødet, Jødepigen og På den yderste dag, Engelen og Barnet i graven, hvor H.C. Andersens personlige kristne tro slås fast med syvtommersøm? Det er ikke eventyr, som forlagene reklamerer med.

I de senere år er nogle kulturradikale endog begyndt at pålyve H.C. Andersen holdninger, han aldrig har haft.

Vil H.C. Andersen kunne oversættes til arabisk i de arabiske lande? Sprogligt set vil der ikke være noget i vejen for dette, men åndeligt vil dele af hans forfatterskab være forbudt i disse lande.

Der er brug for en kreds af mennesker, der vil fremdrage H.C. Andersens anliggender. Opgøret med forfængelighed, hykleri, forstillelse og besindelsen på etisk, nationale og kristent åndelige værdier.

Niels Erik Søndergård

Rasmus Rasks Alle 95

5250 Odense SV

Islam i Afrika

Mens Europa og Nordamerika hurtigt islamiseres, går det anderledes i store dele af Afrika. Islam er ikke noget for afrikanerne, hvilket fremgår af følgende lille artikel:

Muslimer praler ofte med, at islam er den hurtigst voksende religion, men glemmer at oplyse, at tilvæksten hovedsaglig skyldes de mange barnefødsler. Sheik Ahmed Katani, Libyen, formand for en islamisk missionsorganisation beklager sig til tv-stationen Al-jazeera december 2000. Han hævder, at 16000 muslimer dagligt konverterer til kristendommen i Afrika - 6 millioner hvert år! Kommer islam til at dele skæbne med kommunismen, der var fræk og aggressiv indtil kort tid før dens kollaps??

<http://www.islamreview.com/articles/fastdemise.shtml>.

Venlig hilsen

Joen P. Joensen

Hvad må man sige?

Den internationalt kendte italienske forfatter, Oriana Fallaci, har haft forrygende succes med sine tre sidste bøger „Vreden og Stoltheden“, „Fornuftens Styrke“ og „Oriana Fallaci interviewer Oriana Fallaci“. De er et opgør med islam og i særdeleshed med de europæiske politikere og kulturpersonligheder, som i uvidenhed og/eller blåøjet naivitet har gjort Europa til et Eurabia. Bøgerne giver en forklaring på, hvorfor det er gået, som det er.

Oriana Fallaci er ikke en journalist, der kryber udenom eller taler med tunger, som så mange politikere gør. Hun kalder en spade en spade, og træder man hende over tæerne, så træder hun igen. Nu er hun blevet anmeldt efter den forvrøvlede racistparagraf for visse frimodige udtalelser i sin bog.

Adel Smith er leder af den muslimske forening, der blev oprettet for nogle år siden i Italien, og han er allerede flere gange faret ud imod vestlig kultur og tankegang. Han forargedes over Giovanni da Modenas frescomaleri fra 1415 i Bolognas gamle domkirke. Frescoen forestiller en dommedagsscene, hvor Muhammed bliver smidt ned i helvedet, splitter nøgen, omslynget af en slange og pint af en djævel. Den stammer fra en tid, hvor de muhammedanske saracener gjorde strandhugst på Middelhavslandenes kyster, huggede folk ned eller gjorde dem til slaver.

Smith krævede, at frescoen blev ødelagt, da den efter hans begreber var en fornærmelse mod islam. Hvis ikke, kunne det forværre muhammedanernes forhold til den katolske kirke.

Og her sidste vinter blev Smith gal over, at der hang et krucifix i aulaen, hvor hans søn gik i skole. Han rev det ned og smed det ud af vinduet og understregede i fjernsynet, at det jo blot var „et nøgent kadaver ophængt på to stykker træ“.

Den 8. april 2004 - kort efter at Oriana Fallacis bog „Fornuftens Styrke“ var udkommet - anmeldte Adel Smith Oriana Fallaci til retsvæsenet i byen Aquila i Abruzzerne for krænkelse og hets mod islam. Sagen blev imidlertid henvist til Bergamo, da bogen var blevet udgivet dér. Da undersøgelsesdommer Grasso afviste at henlægge sagen, måtte statsadvokat Maria Cristina Rota rejse anklage mod Fallaci for overtrædelse af racistloven.

Justitsminister Roberto Castelli er af en ganske anden opfattelse. Han udtalte til Radio Padana (Poslettens lokalradio), at „Fallaci har haft mod til

at sige, hvad hun tænker, og efter min mening har hun gjort det med grundig kritik, men uden nedrakning.“

Undersøgelsesdommerens beslutning i Bergamo viser efter ministerens skøn, at man nu næsten er nået dertil at ville påtvinge andre mennesker sine idéer.

Gertrud Johnsen Kvarnaholm, SE-28791 Strömsnäs, Sverige

Retssagen mod Fallaci

Liga Nord støtter Oriana Fallaci.

Justitsminister Castelli vil afskaffe loven om „tankeforbrydelser“! (Racismeloven). Meningsforbrydelse er en arv fra den fascistiske kultur og lovgivning og skal omgående afskaffes, siger justitsminister Roberto Castelli. Han deltog i det møde, Liga Nord i Bergamo havde arrangeret for at protestere mod beslutningen om at trække Oriana Fallaci for retten for nogle sætninger i hendes bog „Fornuftens Styrke“. Den islamiske religion anser hendes udtalelser for krænkende.

Netop denne hendes sidste bog blev uddelt gratis til borgerne ved det „borgerværnsmøde“, som blev arrangeret om morgenen foran retsbygningen i Bergamo. Om eftermiddagen kom justitsministeren og et medlem af Bergamos byråd, Carolina Lussana, og man hørte, at der nu endelig var fastsat en dato i juni til forhandling om afskaffelse af loven om „tankeforbrydelser“. Man håber, at man denne gang - med den voksende opbakning - kan komme igennem med sagen.

Vor opbakning til Oriana Fallaci peger på det afgørende problem i loven, som Liga Nord rejste allerede ved starten af lovgivningen, nemlig den grænse, der går mellem ytringsfrihed og lovbrud, understregede justitsministeren. Ministeren har også rejst spørgsmålet om ytringsfrihed og lovbrud på europæisk niveau og understreger, at man i næste uge vil diskutere racisme- og xenofobi-forbrydelser i EU. Sådant som loven er formuleret, giver den efter min mening værktøj i hænde på den, som uliberal vil udøve tankekontrol, siger Castelli.

Kilde: avisen „L'eco di Bergamo“

G. Johnsen

EU ind i sagen mod Fallaci

Med den nye EU-traktat kan EU slæbe hvem som helst for domstolen for Xenofobi, og isolamfobi-forbrydelser. Den nye EU-grundlov indeholder et helt afsnit, som på mange måder ophæver den danske grundlovs bestemmelser om, at der „aldrig nogen sinde må geninføres censur i Danmark“. §III stk. 124 i EU-grundloven handler om racisme og de foranstaltninger, som EU kan foretage mod personer, som diskriminerer eller forulemper bl.a. pga. af etnisk oprindelse og religion, et vigtigt instrument for islamlobbyen i EU.

Rolf Slot-Henriksen

Islamkritikere får lukket munden i Sverige

På det sidste har vi set, at de italienske muslimer søger at lukke munden på den vigtigste italienske islamkritiker, Oriana Fallaci, som har udgivet bøger i millionoplag. Rystende er i den sammenhæng, at de italienske myndigheder ikke på forhånd har afvist sagen kategorisk.

I Holland er nu flere parlamentsmedlemmer under jorden pga. af muslimske trusler, og Sverige har nu også fået sin sag. Sveriges mest kendte frikirkepræst, Runar Sögaard, som er præst for en af Sveriges største pinsemenigheder, har fået en dødsfatwa for at have kritiseret profeten Muhammed. Fatwaen skyldes, at han i en prædiken har anklaget Muhammad for at være pædofil, når han havde seksuel omgang med en 9-årig.

At Muhammed havde seksuel omgang med den 9-årige Aisha er korrekt. Det er også grunden til, at man f.eks. i Iran og flere andre muslimske lande anerkender ægteskaber med 9-årige piger. Her gør man det med henvisning til profeten!! Muhammed var på det tidspunkt, han giftede sig med Aisha, oppe i 50-erne!

At sagen ikke kunne dysses ned i Sverige skyldes, at Runar Sögaard har været gift med den kendte svenske kristne popstjerne Carola, og af samme grund har deres fælles barn boet hjemme i perioder. Nu er både han og datteren i livsfare. 25 svenske muslimer har svoret at dræbe ham, medmindre han konverterer til islam. Selv om Runar har undskyldt offentligt, er dette ikke nok: han skal blive muslim eller dø.

De såkaldt „moderate“ muslimer er med, og de samlede sig i en kæmpe-demonstration mod ham foran hans hjem. Runar måtte gå under jorden og er nu under konstant politibeskyttelse.

Her følger nogle uddrag fra svenske aviser.

Rolf Slot-Henriksen

Subject: Runar er en død mand. 22. apr. 2005

En svensk fatwa

En frikirkepræst har helt undervurderet islams vrede og nærtagenhed. Hvis nu svenske medier ikke havde underrapporteret Van Gogh og Ali Hirsis skæbner indtil usynlighed, så havde han været advaret på forhånd. Hele den debat, der udspiller sig nu, så vi i Danmark i månederne efter Van Gogh-mordet - ALT er deja vu. Men Runar går lige ind i Koran-muren med bind for øjnene og er i realiteten en død mand. Ikke som Van Gogh, men som Ali Hirsi. Nu er Fanden for alvor løs i Laksegade, for enhver kan se scenariet for sig: svensk prædikant liggende halalslagt på Stockholms stenbro. Mon ikke skyndsomst han får en ny identitet for at det kan undgås?

Ekspressen: **Runar dödsdömd**

Muslimska extremister har dömt Runar Sögaard till döden. Terrorstämplade personer med anknytning till självmordsbombare i Irak har fått klartecken att mörda honom. - Även om jag ser Runar under stor polisbevakning kommer jag skjuta ihjäl honom, säger en extremist till Expressen. Runar Sögaaards uttalande om att profeten Muhammed „var en förvirrad pedofil“ skapar ilska bland Sveriges muslimer. På söndag håller flera muslimska församlingar en demonstration utanför Filadelfiakyrkan i Stockholm. Men extrema islamistiska grupper med kopplingar till terrororganisationer kräver hämnd.

Aftonbladet: **„Jag fruktar för mitt liv“**

Dödshot mot Runar efter hans predikan: „Du kan inte gömma dig från Guds straff.“ Runar Sögaard hotas nu till livet av anhängare till den extrema rörelsen Al Ansar Shariah med säte i London. - Jag fruktar för mitt liv, har Runar sagt till polisen. Ud af denne artikel lyser angsten for, at der skal gå en gnist i det bål, som man så møjsommeligt har bygget op i årtier.

•Expressen. Lars Lindström: **„En strid mellan religionerna“**

Det sista Sverige behöver er at Playboyprædikanten Runar Sögaard har satt fart på det fullständigt livsfarlige slaget om vilken tro som är nummer ett.

En religionsbatalj är det sista Sverige behöver.

Og her er noget, vi „lissom“ har hørt før: Han misbruger ytringsfriheden (ligesom van Gogh) og domstolene må tage sig af det, siger Sveriges overimam som forhåbentlig har falske forestillinger om, hvad en sekulær domstol tager sig af.

„Runar vill skapa ett nytt Holland“

Pastor Runar Sögaards uttalanden om profeten Muhammed är oacceptabla. Svenska muslimer kommer inte att få någon ro förrän hans hatpredikan prövats av domstol. Det skriver imamen HASSAN MOUSSA, ordförande i Sveriges imamråd och verksam i Stockholms stora moské. Han kräver att de kristna samfunden tar avstånd från Runar Sögaards uttalanden och lovar att vi ska slippa en liknande utveckling som den i Holland...

Tyvärr finns det människor som missbrukar yttrandefriheten, människor som ägnar sig åt att förvränga fakta och sprida desinformation, människor som riktar falska anklagelser mot islam och muslimernas profet. Runar Sögaard är en av dem.

Aftonbladet:

Svenske muslimer må vågne op og indse at de lever i Sverige anno 2005: Muslimerna måste tåla stolligheter Antonio Jerez: I Sverige är ordet fritt - så även muslimer måste fatta att här gäller enbart argument. Predikanten Runar Sögaard har ställt till det. Sveriges muslimer rasar efter hans nedsättande yttranden om profeten Muhammed. Samtidigt tror jag på fullaste allvar att dumstruten Runar Sögaard (ovetandes?) har gjort det svenska samhället en stor tjänst.

Kanske kan det här bli startskottet till en verklig debatt i Sverige om islam och svenska muslimers förhållande till yttrandefrihet och tolerans. Jag tänker inte ge mig in i någon debatt om i fall Muhammed verkligen var pedofil eller inte. Det här handlar om något mycket, mycket viktigare. I grunden handlar det om den oftergivliga rätten för alla som bor i Sverige att kunna tala fritt om religion. Det handlar också om rätten att kunna vräka ur sig dumheter (eller kanske sanningar - allt beroende på hur man ser på saken) som kan stöta religiöst sinnade människor, från alla trosriktningar, utan att man för den skull ska behöva leva under dödshot. Debattören Kurdo Baksi sägs ha polisanmält Sögaard för hets mot folkgrupp. Har Baksi fattat att han bor i Sverige anno 2005? Har han fattat att vi bor i en sekulär stat av

modernt snitt där vi gudskelov inte längre har en statsapparat och ett prästerskap som försöker trycka på oss vilken Gud vi måste tro på? Har han och muslimer i landet fattat att vi inte längre har några hädelsebrott i Sverige och att en sekulär domstol knappast är rätt instans att avgöra vad som är rätt eller fel om en religionsgrundare? Jag tror inte det. För att förstå varför måste man inse hur läget är i de flesta av de länder där majoriteten av våra invandrade muslimer kommer ifrån. I länder som Somalia, Iran och Egypten är islam statsreligion och hädelsebrotten är en levande realitet. I Somalia och Iran kan de mest „oskyldiga“ ifrågasättanden av profeten och Koranen leda till en dödsdom. I Egypten får man skatta sig lycklig om man klarar sig undan med fängelse eller exil. Även om staten inte tar död på „hädaren“ är risken stor att en religiös fanatiker gör det. Själv har jag i årtionden rest runt i den muslimska världen och med växande fasa konstaterat att den religiösa intoleransen och konformismen knappast minskat i de här länderna på senare år - snarare tvärtom.

Att sedan åtskilliga muslimer tar med sig den här synen på religionens roll i samhället till Sverige och det sekulariserade Västeuropa gör inte saken bättre. Jag vill påminna om holländaren Theo van Gogh som förra året blev mördad på öppen gata av en „gudsman“ från Marocko. Jag vill också påminna om den holländska parlamentsledamoten Ayaan Hirsi Ali (av somaliskt ursprung) som nu lever under dödshot med livvaktsskydd sedan hon uttalat sig kritiskt om islam.

För min del tycker jag det är dags att många av Sveriges muslimer mognar till och inser vad det är för slags land de bosatt sig i. I Sverige anno 2005 är det knappast någon domstolssak om någon tror sig veta att Jesus egentligen var homosexuell. Eller att Buddha egentligen hade ett helt harem av sköna jungfrur. Än mindre är stolligheter av den typen något skäl att hota folk med döden. Vad Sveriges muslimer - och många med dem - helt enkelt måste fatta är att i Sverige tillåter vi bara ETT sätt att motarbeta påståenden som kan reta gallfeber även på religionskritiker som jag. Med ord och motargument.

• **Antonio Jerez**

frilansjournalist med religionshistoria som „hobby“

Publicerad: 2005-04-22

Glemmer du, så husker vi alt

JP: 27. maj 2005:

„I Københavns kommune er nu hele 45 pct. af alle 1. klasseselever indvandrerbørn, flertallet fra muslimske lande. Denne dramatiske udvikling i de unges befolkningssammensætning vil komme til at betyde en forandring og omvæltning af hele det danske samfund.“

Historiens mest simple befolkningsprognose:

Om 10 år, når disse forlader 10. klasse, kan vi vel sige, at 45 pct. af de 17-årige er indvandrerunge. 10 år senere kan vi vel sige, at 45 pct. af 27-årige er indvandervoksne. Derefter skal der kun 10 år mere til..., og så har vi endda her forudsat, at der ikke kommer flere til fra Langtbortistand.

JP: 30. maj 2004:

„Den officielle danske befolkningsfremskrivning viste dengang, at 10,9% af befolkningen i 2050 ville være indvandrere eller efterkommere fra et ikke-vestligt land.“

„Rambøll Management havde for avisen spurgt et repræsentativt udsnit af danskerne om, hvorvidt de troede, at muslimer i fremtiden vil udgøre et flertal af Danmarks befolkning. Næsten hver fjerde dansker - 24 pct. - svarede ja. Og blandt disse mente knap 60 pct., at det ville ske inden for 30 år.“

Politikerne var også meget forundrede. Det viste forskellige småsuk i bladene. Information om Danmark valgte at lade debatten køre i 2004.

JP: 30. maj 2004:

„Et barn af en efterkommer vil komme til at figurere som dansker i statistikken, hvis blot en af forældrene er dansk statsborger og født i Danmark. I praksis vil det betyde, at 3. generation typisk kommer til at figurere i statistikken som dansker. Men derfor vil personen i 3. generation stadig - i alle tilfælde som udgangspunkt - have en muslimsk baggrund, hvis forældrene havde det. Og dermed vil antallet af personer i Danmark med muslimsk baggrund være større end de 10,9 pct., som er indeholdt i definitionerne „indvandrere“ og „efterkommere“ fra Danmarks Statistik...“

Men der findes en anden prognose - om end fagfolkene bag den ikke ynder at få den frem i offentligheden. Prognosen er bestilt af Integrationsministeriets Tænketank for bedre integration hos det uafhængige analyseinstitut DREAM under Finansministeriet.“

Om de 10,9% repræsenterer muslimer, der ikke må tælles, eller de repræsenterer ikke-vestlige immigranter, skal man spørge Jyllandsposten.

JP: 30. maj 2004:

„Lederen af DREAM, da prognosen blev lavet, Lars Haagen Pedersen, i dag sekretariatschef i Velfærdskommissionen... advarer mod at bruge talene i en diskussion om, hvor stor en andel af befolkningen i Danmark, der i år 2050 vil have en muslimsk baggrund: „Ingen ved jo, om personer i 3. eller 4. eller 5. generation vil have en muslimsk baggrund i den forstand, det forstås netop i dag. Det ender i det rene gætteri. Det har ikke noget med statistik at gøre.“

I et læserbrev i Jyllands-Posten bemærkedes problemet med den officielle definition af „efterkommer“ - der statistisk set fjernede muslimer fra statistikken, hvis blot en af forældrene havde statsborgerskab. Basalt set en oplysning, der gjorde artiklens overordnede pointe til noget nær en lodret løgn.

Information om Danmark: 27. maj 2005

Det mest morsomme er, at Lars Haagen Pedersen netop stod for udredningsarbejdet i forbindelse med Statistiske Undersøgelse nr. 43, 1991, hvori „indvandrere“ og „efterkommere“ blev fastlagt under skarpe protester fra egentlige sagkyndige uden for centraladministrationens rækker.

Vi advarede i 1991 og flere gange senere mod de uvidenskabelige begreber, der ville tillade en let forudselig bevidst forvirring, man nu fra centralt hold skabte med overlagt forsæt for at ødelægge landet med indvandring.

At Lars Haagen Pedersen i tillæg står for en uofficiel prognose, der kun må bruges i Integrationsministeriet (og efter hvad vi får oplyst også i Rockwoolfondens afdelinger), som det stod at læse i Jyllandsposten, burde få normalttænkende danskere til at skrive lazaronerne ud på Jyllandsposten og i centraladministrationen.

Bemærk i øvrigt, at det JP-hyrede konsulentfirma fik muslimerne blandet ind i avisdebatten som tællebegreb, netop for fikst at kunne afspore debatten, når de uærlige må give op.

Ebbe Vig

Det er i orden at sparke kvinder

Århus-imam skriver i blad for unge muslimer, at det er i orden at sparke kvinder, der ikke går med tørklæde.

Efteråret 2004 kom det bag på mange, at muftien ved „Islamisk Kulturcenter“ i Kbh. sagde: „Kvinder, der ikke bærer tørklæde, er selv skyld i, at de bliver voldtaget. Kvinder har ikke krav på respekt, når de går rundt uden tørklæde.“ (22.9.04). Nu udvikler sagen sig yderligere. En vigtig imam i Århus siger nu lige ud, at det er i orden at „genere og sparke kvinder“, der ikke bærer tørklæde. Den opsigtsvækkende trussel om at sparke og genere ikke-muslimske „urene“ kvinder er blevet udbredt af imam Ahmad Akkari i ungdomsbladet „Point Of View“, der bl.a. finansieres af Århus kommune. Point Of View er et ungdomsblad skrevet af muslimer for unge muslimer, betalt og udgivet af danske statsmidler, dvs. finansieret over skattebilletten. Urban Projektet, der skal fremme integration i Århus, finansierer den ene halvdel af udgifterne, mens Århus kommune og EU dækker den anden del.

Det mest groteske ved det hele er et møde for kort tid siden mellem Århus-borgmesteren Louise Gade og en række Århusimamer under ledelse af imam Ahmad Akkari, der til daglig underviser børn på en muslimsk friskole i Århus. Her blev bl.a. diskuteret kvinderettigheder. Efter mødet, hvor der deltog 11 imamer, og som fra muslimsk side blev ledet af netop imam Ahmad Akkari, konstaterede Louise Gade offentligt, at imamerne og hun var enige i kvindesynet, medmindre de havde talt med to tunger.

Louise Gade havde indkaldt imamerne, fordi en anden Århus-imam, Raêd Hleilhel, havde angrebet alle kvinder, der ikke er tilslørede og sagde, at de var satans redskab. Og de skulle indhylles helt fra top til tå. Overfor JyllandsPosten har Ahmad Akkari ikke villet tage afstand fra sin artikel eller uddybe eller forklare sig: „Jeg gider ikke bruge mere tid på den artikel, og jeg har ingen kommentarer,“ sagde han, da JP Århus bad ham forklare om baggrunden for artiklen i Point of View. Omtalte artikel i det offentligt betalte blad for unge muslimer er refereret af JP Aarhus den 22. maj 2005.

Når muftien Sahed Medhi sept. 04 sagde til pressen, at „kvinder, der ikke bærer tørklæde, skal ikke have nogens respekt,“ legitimerer det også vold overfor kvinden. Det er den vold, vi i stadig stigende grad ser overfor også danske kvinder på gader, skoler, diskoteker og i det offentlige rum.

Denne udvikling vil stadig accelerere, så længe andelen af muslimer i samfundet vokser og vil til sidst helt komme ud af danske myndigheders kontrol. Det betyder, at kvinden netop for at beskytte sig selv må leve som muslim i det offentlige rum, slå blikket ned, gå i mandlig ledsagelse, klæde sig muslimsk, etc.

En gymnasiepige fortalte mig, at de i klassen havde diskuteret volden mod danske piger fra muslimske unge. Læreren gav pigerne det råd at slå blikket ned, når de passerede muslimske mænd og unge. Volden virker.

Rolf Slot-Henriksen

Satans sønner

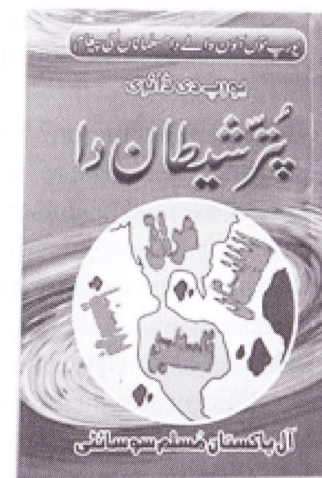
Ny muslimsk bog på norsk

En ny muslimsk bog „Satans sønner“, som er dukket op på det norske bogmarked, har fået flere norske politikere til at vågne.

Bogen, som er skrevet for norske muslimske læsere på arabisk, hævder bl.a., at almindelige norske børn ikke aner, hvem deres forældre er, da alle normænd har sex i flæng med hinanden.

«Bare hør, disse djevelens venner kjenner jo ikke sine egne barn. De vet ikke om barnet er deres eller ikke. De har jo ikke ekte barn. De er unnfanget både herfra og derfra,» er et av de grove sitatene i boken, som er skrevet på skriftspråket urdu.

Bogen er udgivet anonymt, men er sannsynligvis skrevet af en norsk imam. Oslo har en meget stor gruppe yderliggående pakista-

*Hvem er forfatteren av denne boken, som hudfletter moralen til norske menn og kvinner?
Foto: Frode Hansen*

ner. Bogen er da også udgivet af foreningen All Pakistan Muslim Society.

En norsk avis skriver: „Forfatteren skal også tidligere ha gitt ut bøker og spredd dem i skjul. Ifølge VGs kilder er mannen en mullah eller religiøs leder bosatt i Oslo.“

«Denne barbaren, denne giftige slangen, har forgiftet menneskeheten. Denne hvite mannen har satt i gang sin djevelske spiral i hele verden. Dette for å plage mennesker,» står det i boken.

- Er ikke dette innenfor ytringsfrihetens grenser?

- Det får politiet finne ut av, men ett sted går grensen. Hvis noen hater Norge eller nordmenn så mye som i boken «Satans sønn», er det bare å reise fra landet.

I boken nevnes det blant annet et eksempel fra en eldre kvinne som gikk i Oslos gater:

«En gammel dame i 80-85 årene gikk på gata. Hvide gamlinger går friskt rundt helt opp til 100 års alderen fordi de har mett seg på svinekjøtt. Derfor er satan en del av beinbygningen deres. Den gamle kvinnen ble plutselig møtt av en ung gutt i 20 årene. Han spurte: „Hvordan har du det mamma?“

Da svarte kvinnen: „Jeg har det bra, men hvem er du?“

Gutten svarte: „Mamma, jeg er din yngste søn.“

Boken har et profesjonelt preg, noe som tyder på, at det ikke er hjemmelaget haste-arbeid.

- Hvem er forfatteren?

- Jeg utelukker ikke at vedkommende har religiøs bakgrunn, men jeg vil bli meget overrasket, dersom forfatteren er en av våre etablerte imamer, sier Chaudhry.

Den anonyme forfatteren håper til slutt i boken på en smertelig straff for europeere:

«Den hvite hensynsløse, luringen og svine-etende drittsekken må få en slik straff at neste generasjoner kan huske det.

<http://www.vg.no/pub/vgart.hbs?artid=104014>

Rolf Slot-Henriksen

Tolerance eller blot et udtryk for dovenskab?

I sin nye bog, der er et tilbageblik, kalder dronning Margrethe islam for en udfordring og advarer os mod at være tolerante, bare fordi man er bekvemmelige. Dronningen giver dermed et nyt bud på nogle danskeres evindelige snak om tolerance. Man vil ikke have ballade og ufred, derfor giver man bare efter. Dronningen skriver, at vi i disse år udfordres af islam både globalt og lokalt, og den udfordring er vi nødt til at tage alvorligt.

Bogen, hvor journalist Annelise Bistrup fra Jyllands-Posten samtaler med dronningen, viser, at dronningen virkelig er vågnet op. Hun er heller ikke bange for at indrømme fejl. Hendes tidligere udtalelser om islam kalder hun naive. „Jeg var naiv dengang,“ siger hun, og hentyder dermed til sin berømte nytårstale, som blev brugt af de kulturradikale til at tryne resten af befolkningen med betegnelser som „hårdhjertede, onde og egoistiske“. Blot vore politikere havde samme mod og indsigt som vor dronning! Det er en stor gave, og det kræver mod at revurdere sine egne udtalelser.

„Der er noget imponerende ved mennesker, for hvem religionen gennemsyner tilværelsen fra morgen til aften, fra vugge til grav. Og der er også kristne, der har det sådan,“ siger dronning Margrethe i bogen. „Men det er en udfordring, vi er nødt til at tage alvorligt. Vi har ganske givet ladet det flagre i alt for lang tid. Fordi vi er tolerante - og temmelig dovne. Jeg synes virkelig ikke, det er nemt. Og heller ikke så rart.“

Dronningen siger, at hun via arkæologien altid har vidst noget om islam på det mere videnskabelige plan, og hun føler sig derfor „ikke helt upåklædt“ i denne debat. - Der er også noget skræmmende ved en sådan totalitet, som også er en side af islam, forklarer dronningen.

„Der må vises et modspil, og man må en gang imellem løbe den risiko at få en mindre flatterende etiket hæftet på sig. For der er visse ting, man ikke skal være tolerant over for. Når man er tolerant, skal man lige mærke efter, om det er af bekvemmelighed eller overbevisning.

Vi står ved en korsvej - og korsveje ser vi desværre meget ofte først, efter man er igennem dem. Det er ikke altid, man kom ud ad den rigtige tangent. Vi er blevet klar over, at vi ikke må lade os kyse af det, som er skræmmende, og vi kan ikke give køb på vores opfattelse af retfærdighed og lovlighed.“

Rolf Slot-Henriksen

Lukkeloven

Regeringen er ved at forberede en gradvis afskaffelse af hele lukkeloven.

Afskaffes lukkeloven, så alle butikker kan holde åbent om søndagen, vil de fleste familieejede enkeltmandsbutikker og specialbutikker med få ansatte i længden blive tvunget til at lukke, da de ikke kan klare i konkurrence med supermarkederne at skulle have åbent altid. Mange områder i landet vil blive tomme for almindelige forretninger.

Normalt har det kun været job af betydning for liv og helbred, der har haft søndagsarbejdet og de rullende fridage. Men efterhånden som de kulturelle og åndelige værdier skydes i baggrunden, og kun de materielle ting tæller, så ændres tingene.

Det er på langt sigt ikke bare HK'erne, der får rullende fridage og søndagsarbejde. Det bliver os alle. Samtlige erhverv står på spring for at betragte ugen som en syv-dages produktions- og arbejdsuge. Der skal produceres hele tid og løbes endnu stærkere.

Og hvorfor? Vi har alle de ting, vi behøver. Alligevel skal vi have flere ting - også selv om det er på bekostning af vores fælles fritid. Glem ikke, at fælles fritid for befolkningen som helhed er mere værd end fritid, der kun er for os selv.

Læg mærke til, at jo mere man kan handle, hvornår man vil, jo mindre kan man handle, hvor man vil.

Ophævelsen af lukkeloven vil betyde på langt sigt, at der kun kan handles begrænsede steder i storcentre.

Ved at ophæve lukkeloven svækker man den geografiske kultur med liv i nærområderne, man svækker også det åndelige og kulturelle samvær mellem mennesker.

En ophævelse af lukkeloven vil være hærværk mod dansk kultur.

Afskaffes lukkeloven, gøres alle ugens syv dage til hverdage.

Et samfund med 365 ens dage i året er et fattigt samfund.

Og det må stadig hævdes, at mennesker er mere end købekraft på to ben.

Siden 2. verdenskrig har Danmark - og de fleste europæiske lande - solgt ud af deres åndelige og kulturelle værdier til fordel for en ensidigt jagt på materielle ting. Materialismen har erstattet både den danske og den kristne fælleskultur.

I denne proces har man udsultet familien for arbejdskraft og overført arbejdskraften til arbejdsmarkedet. Dette har man gjort, fordi arbejdskraften på arbejdsmarkedet skaber forbrugsting og umiddelbare serviceydelser.

Her har man overset den åndelige og sociale produktion, familien tidligere frembragte. Denne opvurdering af arbejdsmarkedet på familiens bekostning er blevet mere og mere rendyrket, men efterhånden, som tiden er gået, viser det sig at have dramatisk uheldige virkninger.

Folk har ikke efter fyraften overskud til at tage sig af naboen, at beskæftige sig med frivilligt almennyttigt arbejde, at tage sig af venner, at tage sig af nærmiljøet, at tage sig af familien og børnene.

Nærmiljøet og familien visner. Menneskene bliver karakterløse og fremmedgjorte. Menneskene kan ikke have med hinanden at gøre. Kriminalitet og utryghed vokser. Familien kan ikke reproducere sig selv. Også det fysiske miljø er nødlidende på grund af dette.

Fastholdelse af søndagen som lukkedag og helligdag er med til at opretholde en mulighed for visse fælles aktiviteter, som ellers med vanskelighed vil skulle arrangeres - eksempelvis alle større kristne/familiære begivenheder som barnedåb, konfirmation. Udjævningen af alle dagene til indkøbsdage og arbejdsdage (=hverdage) er samtidig en ligestilling af alle religioner, da der ikke længere er særhensyn til den kristne tradition med at holde søndagen fri og hellig. Dvs. ophævelsen af lukkeloven - den såkaldte liberalisering - er igen et angreb på samfundets kristne værdier.

Det vil også være meget svært at samle den lille kernefamilie, hvis skolen har åbent nogle dage, faderens virksomhed andre dage og moderens på en tredje måde. Vi fjerner familiens mulighed for at gøre noget sammen. Måske løser man så problemerne med forældrenes skemaproblemer med yderligere tid på børneinstitutionerne?

Mon dette er ordentligt tænkt igennem?

Niels Erik Søndergård

GRUNDLOVSFORENINGEN DANSK KULTUR

Hjemmesider: www.danskkultur.dk
www.islaminfo.dk

E-mail: info@danskkultur.dk

Bank: Danske Bank, konto 1551-16887250

CVR-nr: 21956600

Formand Axel Artke
Tlf. 28569993. Mail: formand@danskkultur.dk

Næstformand Peter Krogsten
Tlf. 21655736. Mail: naestformand@danskkultur.dk

Kasserer Søren Lind Jensen
Tlf. 20260817. Mail: kasserer@danskkultur.dk

Sekretær Kirsten Valeur
Tlf. 26284920. Mail: sekretaer@danskkultur.dk

INDMELDELSE

På www.danskkultur.dk kan du læse meget mere om foreningen og melde dig ind i den.

Du er også velkommen til at kontakte de ovennævnte for at få flere oplysninger.

Som medlem modtager du gratis foreningens nye bøger og øvrige publikationer og støtter samtidig arbejdet for at bevare et sundt, dansk samfund.

GRUNDLOVSFORENINGEN DANSK KULTUR

FORENINGEN TIL VÆRN OM
DANSK KULTUR OG IDENTITET

Danmarks kulturelle opløsning

Siden midten af 1980'erne har Danmark undergået en kulturel opløsning uden fortilfælde. Det er der flere årsager til:

- Uden at være spurgt er den danske befolkning blevet påført hundredtusinder af indvandrere fra Mellemøsten og Nordafrika. Deres samfundsopfattelse baseres på islam, klientænkning og sharialov. De centrerer sig i ghettoer, hvor dansk lov og ret ikke gælder. De belaster alle samfundets institutioner, og de koster os årligt 20-40 milliarder kr. Det er aldrig før sket i fredstid, at et folk frivilligt betaler for at få sit land besat af fremmede.
- Den massive indvandring udgør ikke blot en tung, økonomisk byrde, men også en trussel mod grundlæggende, danske værdier, såsom åbenhed, tillid, tolerance, ligeværd og anstændighed.
- Grundlovens garantier om ytringsfrihed tilsidesættes jævnlige. Den såkaldte krænkelssparagraf (266b) hindrer ytringsfrihed og skaber selvcensur. Paragraffen sigter angiveligt på at beskytte mindretal, men bruges i realiteten til at forhindre kritik af islam.
- Folkeskolen er under opløsning. Det ses både af PISA-målingerne og af flugten til privatskoler. For første gang i Danmarkshistorien forlader børnene folkeskolen med ringere kundskaber, end deres forældre havde, da de gik ud af den. Samtidig stiger antallet af funktionelle analfabeter drastisk. Forfejlet skole- og integrationspolitik er årsagen.
- Folketingets suverænitetssafgivelser i forbindelse med ratificering af EU-traktater bidrager også til opløsningen. Det skaber mistillid til politikerne og demokratiet, når traktater tiltrædes uden folkeafstemning på trods af både juridisk og folkelig protest.
- Hertil kommer skiftende regerings underkastelse under FN's og EU's konventioner og deres accept af EU-domstolens politiseren. Regeringerne retter ind efter konventionerne og dommene trods Danmarks retslige forbehold og FN's tvivlsomme legitimitet.
- Den kulturradikale elite medvirker også til opløsningen. Dens forkærlighed for multikultur og foragt for fædrelandet dominerer både DR og TV2. Under dække af "politisk korrekthed" svigter pressen desuden sin oplysningspligt som demokratiets vogter.

Grundlovsforeningens virksomhed

Det er kulturopløsende forhold som de nævnte, Grundlovsforeningen Dansk Kultur modsætter sig. Den gør det i tillid til at have opbakning fra den sundt tænkende del af befolkningen.

Udgangspunktet er Dansk Kulturs Charter af 1999:

1. Det er et folks indlysende ret at værne om sin kultur og identitet.
2. Vi anser Danmarks kultur - med rødder i vikingetid og formet gennem historien, kristendommen og folkelige bevægelser - som et umisteligt gode.
3. Danske kulturværdier skal være en levende del af samfundet og samværet mennesker imellem.
4. Ungdommen skal indføres i den danske kulturarv - ikke kun ved oplysning, men også i anvendt tradition og praksis.
5. Danmarks Riges Grundlov må ikke tilsidesættes til fordel for internationale konventioner.
6. Politikerne, skolen, kirken og de offentlige institutioner har pligt til at fremme dansk kultur og kulturarv i ord og gerning.
7. Fremmed kulturimperialisme og kolonisering skal modarbejdes.

I lyset af kulturopløsningen og kulturcharteret er det Grundlovsforeningens mål at styrke danske normer og værdier. Det sker på tre fronter:

- Grundlovsforeningen værner om Danmarks kristne og nationale kulturarv og bekæmper al ideologisk og religiøs fanatisme, der undergraver vores demokrati, menneskesyn og levevis.
- Indvandring accepteres kun, hvis den tjener Danmarks interesse, reguleres efter Grundloven og ubetinget respekterer dansk kulturs forrang for fremmede kulturer.
- Foreningen forsvare danskernes grundlovsmæssige rettigheder og modsætter sig indskrænkninger af ytringsfriheden, trosfriheden, forsamlingsfriheden og den nationale suverænitet.

Grundlovsforeningen Dansk Kultur er politisk uafhængig og åben for alle, der støtter dens formål. Foreningen udgiver bøger og hefter, afholder foredrag og møder, udsender foldere og pressemeddelelser, øver lobbyisme over for meningsdannere og deltager i mediedebatter.